

Jestliže je Bůh s námi, kde jsou potom všechny ty zázraky

¹ Děkuji, bratře Neville. Dobrý večer, přátelé. Jsem tady znovu. Dnes ráno to byly čtyři hodiny. Je to hanba. Potom, co jsem čtyři hodiny hovořil, měli byste mnou být tak unaveni, že byste mě měli vyhnat z pódia.

² [Doc, bratr bratra Branhama říká: „Na něco jsem si vzpomněl. Někdo dnes říkal, že máš vždycky spoustu těch věcí, které jsi vynechal; ke kterým se nikdy nedostaneš. Ale dnes večer si, drahý, můžeš prostě vzít tolik času, kolik chceš, abys z toho nemusel nic vynechat.“] Mám tady vypsanou asi půlku Bible. [Někdo říká: „Máš na kázání celou noc.“] Máme tady několik vzácných bratrů. Chtěli bychom je slyšet.

³ Kolik z vás mělo radost z dnešní ranní bohoslužby, o...? Opravdu, čtyři hodiny. Nevím, kam až to nahrál ten pásek.

⁴ Moje sestra mi po shromáždění telefonovala a řekla: „To nemohlo být pro nikoho jiného.“ Řekla: „To bylo prostě pro mě.“ Řekl jsem... Řekla svému manželovi Juniorovi, řekla: „Co si o tom myslíš?“ „Ó,“ pověděl, „už jsem bratra Branhama slyšel lépe kázat.“ Ona řekla: „Pak jsem si jistá, že to všechno bylo pro mě.“

⁵ Myslím, že je tam vzadu, jinak bych to na ni řekl, ale nechám to prostě být. Delores, kde jsi? Není tu. Dobře, pak to řeknu. Ona řekla: „Proviňovala jsem se v tom, že jsem trochu používala mejkap; a trochu jsem si přistřihovala vlasy.“ Řekla: „Je s tím konec.“ Ona si uvědomila, že ještě není mrtvá, rozumíte. Musíte zemřít. A tak když bych nazval novoroční poselství... A ať Pán udělí svá požehnání.

⁶ Je to tak milé zde dnes večer vidět tolik lidí. Bratra Grahama Snellinga; stihnul jsem přijít v čas, a slyšel jsem ho, jak končí zpívat tu starou píseň „A půjdeme bydlet na horu Sion.“

⁷ Myslím, že tu není nikdo, kdo by si pamatoval malého rabiho Lawsons. Vzpomíná si na něj někdo? Ano, dva nebo tři. Bratr Graham a bratr Slaughter; to způsobilo, že jsem začal přemýšlet o bratru Lawsonovi. Vzpomínáte si, jak on zpíval? Byl to takový malý obyčejný chlapík. Říkal jsem mu „rabi“, protože nosíval takový malý černý rovný klobouk. On byl letničním kazatelem. Nosil takové velké

silné brýle z želvoviny a já jsem mu řekl: „Vypadáš úplně jako rabi.“ A tak jsme mu vždycky říkali „rabi Lawson“, byl to skvělý bratr. A on už byl tak starý, že byl shrbený v zádech. (Přejelo ho auto a měl znehybněná kolena.) Pověsil si svou berli... nebo svou hůlku tady na tuhle stranu. Posadil jsem se na židli, a když se dostal k té části *písně*: „Všechna kola smrtelného života se zastaví,“ on tu starou hůlku zvedl přes rameno a zaháknul mi ji za krk a takhle mě přitáhl; objal mě a řekl: „Potom půjdeme bydlet na horu Sion.“

⁸ Znal tady ještě někdo rabiho Lawsons? Jenom několik z vás. V tom případě chci říci toto. Přihodila se mu taková zvláštní věc. A on byl opravdovým malým kazatelem, skvělý bratr. A on neměl žádné velké výdaje, to nebylo jeho poslání. Ale věřím, že vzhledem k tomu, na co dával své výdaje, žil věrně, a to je to hlavní.

1. Paralipomenon 16:22; Žalm 105:15; Galatským 6:7

⁹ A jeho manželka si myslela, že si kázáním nevydělává dost peněz, a tak chtěla, aby šel do práce. On celou dobu studoval Bibli. A jednoho dne se na něj tak nahněvala, že mu tu Bibli vytrhla z klína, otevřela kamna a hodila ji do kamen a spálila ji. O několik měsíců později všela nějaká vánoční svítelka a chytila od ohně z vánočního stromku a uhořela, přímo na tom samém místě. Vidíte, sklízíte to, co rozséváte. „Nedotýkejte se mých pomazaných, mým prorokům neubližujte,“ vidíte.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

¹⁰ Pokud se jedná o Slovo Boží... Ti lidé, kteří tam měli tu nehodu, a pak se satan snažil zničit jejich... Právě jsem je upozoroval, jak tam právě před chvílí vzadu vstali, aby někoho pustili dovnitř. Jejich obytný přívěs, v podstatě všechno uvnitř bylo spáleno na troud. Já jsem tam byl. Jediná věc, která obstála, nakolik vím, byla požehnaná stará Bible a myslím, že jedna moje kniha a kniha bratra Osborna. Všechno *ostatní* v jejich přívěsu shořelo na troud. Vzal jsem tu Bibli do ruky, byla jenom trochu z venku očouzená. Řekl jsem té sestře a bratrovi, že jednoho dne, dá-li Pán, bych to chtěl tady z této kazatelny nahrát a chtěl bych kázat na text: „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nepomine.“ Když všechno pomine, to Slovo stále zůstane. Není to nádherné, jak se Bůh stará o své Slovo? A pak, ať to Slovo zůstává ve vás, a On se o vás postará. To je pravda.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

¹¹ V době povodně, jsem tu jednou večer kázal a nechal jsem tady svou Bibli. Ta povodeň v sedmatřicátém roce přišla téměř

během jedné noci; převálila se přes tuto modlitebnu a zvedla tuto kazatelnu, zvedla ji přímo nahoru (v té době tady nebyl ještě tento strop), a zvedla ji přímo ke stropu. To Slovo bylo pod kazatelnou, která, místo toho, aby se potopila, tak plavala — zvedlo ji to až ke stropu. A já jsem tady všude kolem plul ve člunu. A když vody klesly, ono kleslo a leželo po povodni přímo tady otevřené ve stejné kapitole, v jaké jsem z něho četl. „Nebe a země pominou, ale moje Slovo nepomine.“ To je pravda. On je nádherný, že ano?

12 Opravdu, chci se odsud dostat velice rychle pryč, protože tu máme tolik skvělých kazatelů. Uvažoval jsem, že bych je všechny zavolal na pódium, ale nemáme tady pro ně místa k sezení; od chvíle, co jsem sem přišel, jsem jich v obecenstvu několik viděl, těch kteří by možná měli pro dnešní večer poselství. Chceme také slyšet našeho pastora a další; poselství, která mají pro dnešní večer na srdci. Budu prostě opravdu stručný a pokusím se jen něco málo říct.

13 A potom dnes večer něco zahájíme — nebo něco dnes večer proběhne, dá-li Pán, něco, co jsem ještě ve svém životě nedělal. Jen jsem o tom jednou přemýšlel a zatelefonoval jsem bratru Nevillemu a on myslel, že by to byl skvělý nápad. Místo celého toho rozruchu pískání a hulákání, a vyvádění a pití, a novoročního hýření a tak dále, chceme přistoupit k oltáři a přijímat o půlnoci Večeři Páně. A každý z nás, když budeme dnes večer poslouchat slova těchto různých kazatelů, budme opravdu uctiví.

14 Tedy, minulou neděli večer jsem přinesl vánoční poselství. Řekl jsem sboru, lidem z Georgie a různých míst, „nepřijíždějte“, protože to by pokazilo jejich dětem Vánoce. Ony na to čekají; ony jsou jenom dětmi. Já pro vás ty pásky obstarám. Pro ty z vás, kteří nepřijeli; ten pásek bude na moji útratu. Dejte jen vědět bratru Woodovi a ostatním a já se o to pro vás postarám a ten pásek vám zajistím.

15 A teď, dnes večer, chci nejdřív, předtím než přečtu můj text, povědět tuto jednu věc.

16 A pravděpodobně tady během kázání zůstaneme skoro do půlnoci. A pak, asi patnáct, dvacet minut před dvanáctou, přinesme nekvašený chléb, Večeři Páně, paschálního beránka — položíme sem ten nekvašený chléb a pak vzdáme díky Bohu a postavíme se u oltáře se skloněnými hlavami a srdci, a budeme přijímat Večeři Páně. A myslím, že ta místnost tam je plná magnetofonů a podobně. Nevím, jestli budeme... Co říká? Oni budou do té doby pryč, a tak

nebudeme muset vynechat ani umývání nohou. A zítra je pondělí a někteří z těch lidí zpoza města mají dost času na to, aby se vrátili domů. A doufám, že Bůh vám teď požehná.

¹⁷ A možná to je naposledy, co mohu být s vámi, dokud se nevrátím ze Západu. Odjízďím do Arizony; nejdřív asi pojedu do Louisiany a potom dál do Arizony a Kalifornie. A pak, jakmile se vrátím, doufám, že budu znovu s vámi. A do té doby se modlete.

¹⁸ Nikdy jsem nedělal žádný cestovní plán. Myslím si, že dnes večer tady ve shromáždění vidím bratra Borderse. Dnes ráno jsem ho na to upozornil. On vede záznamy a jednou mi ukázal knihu se všelijakými pozváním. Ale Duch svatý mi nějak v průběhu tohoto času řekl: „Jdi na jedno místo, a když tam budeš hotov, řeknu ti, kam máš odtamtud jít.“ Vidíte, jednoduše mě přímo takhle povede, co mám dál dělat. A tak musíme být velice blízko té linie, když On tohle začíná dělat, rozumíte; prostě vědět, odkud někdo volá a kde někdo čeká.

¹⁹ Ne pro novoroční rozhodnutí, protože my je neděláme. Jsou k ničemu; vy je porušíte. Vídával jsem, jak můj tatínek pokaždé večer na Nový rok zahazoval krabičku s tabákem, ale vždycky se díval, kam ji zahazuje, aby si ji druhý den mohl vzít, vidíte. A asi takhle to chodívá. Nedělejme žádná rozhodnutí. Prosme o slitování a milost, prosme o Boží slitování.

Efezským 5:27

²⁰ A pokud už nebudu mít další příležitost, abych vysluhoval Večeři Páně — tentokrát to bude asi probíhat ve spěchu — rád bych udělal tuto jednu věc: jedna z mých tužeb je vidět církev bez poskvrny a bez vrásky, že by Duch svatý... Bratře Grahame, to byla touha mého srdce, vidět církev, která je tak naplněná Bohem, že v ní na žádném místě nemůže obstát hřích, protože Duch Boží ho okamžitě vyvolá, kdekoliv by se nacházel. To chci vidět.

²¹ A toužím po jedné věci, po tom velkém vidění od Pána, které jsem vždycky od Pána toužil dostat a On mi ho jednou ráno kolem desáté hodiny dopoledne dal. A to mou touhu uspokojilo. Po léta a léta, od té doby, co jsem byl kazatelem, jsem měl touhu toto uvidět, a nakonec se to stalo a jsem za to Bohu velice vděčný. Nic jsem o tom neříkal, jenom jsem si to poznamenal. Ale vím, že to je přesně to, o co jsem celou tu dobu prosil.

²² A teď, modlím se a důvěřuji Bohu, a znovu dnes večer zasvěcuji svůj život Jemu, za *touto* Jeho kazatelnu. Tou velkou touhou v mém životě je, abych byl více pokorný před Bohem a před Jeho lidmi. Uvědomuji si, že to je jedna z mých hlavních chyb, že takovým způsobem jednám s obecností, a to ze mě vzalo mnoho z toho, co tam kdysi bývalo. Věřím, že Bůh ve mně znovu obnoví tu radost, kterou jsem kdysi měl. Ne, že bych ztratil radost, ne; ale myslím tím, že toho chci víc, více... víc pokory, abych sloužil Pánu. V tomto nastávajícím roce jsem slíbil Bohu, že jestli mi dovolí žít a dá mi zdraví a sílu, budu usilovat, abych byl Božím služebníkem a lidem bratrem z celého mého srdce.

²³ Ať vás Bůh teď požehná. Skloňme na chvíli naše hlavy. Jako ten svět, Otče, který se pohupuje v oblasti rovníku, jak nám bylo řečeno, se teď začne znovu vracet zpět k... od toho nejkratšího dne roku zpět k tomu nejdelšímu. Už jen okamžik a budou pískat píšťaly a lidé budou křičet a zvony vyzvánět a starý rok skončí a nastane rok nový. Otče, děkujeme Ti za to, že jsi nám dovolil vidět tento rok 1961. A prosíme, abys nám odpustil všechny naše hříchy, kterých jsme se v průběhu tohoto roku dopustili. A pokud byla alespoň jedna věc, kterou jsme udělali a která byla správná, ať je Tvé jméno oslaveno. Protože to jsme nebyli my, nehodní, ale to jsi byl Ty, Duch svatý, který si nakonec prorazil cestu do našeho života, přes náš stav vzpoury, a udělal něco, co zvelebilo Boha. Jsme vděční, že On to udělal. Otče, dnes večer jsme se modlili, aby On nás pokaždé odsunul stranou, aby v našich životech byla docílena Boží vůle.

²⁴ A dnes večer, když naše sesterské sbory; sedí tu jejich pastoři (naš bratr Graham a bratři z různých částí země, z Uticy, Sellersburgu a Georgetownu, ať je to odkudkoliv), dnes večer se společně shromáždily vzácné duše, dokonce z mnoha států, aby nám pomohly v této velké slavnosti, kterou slavíme; a věnovali svůj čas zpěvu písní, modlitbám a poslušání Božího Slova. Naplň každé srdce. Zapuď každou pochybnost. Odejmi každý strach. Odejmi každou starost. A ať Duch svatý vejde do našich srdcí a zaseje *tam* Slovo. Ať jsme tím polem, na něž padne Slovo, a které v tom nastávajícím roce zrodí ovoce. Dej to, Pane.

²⁵ Pomoz mi teď, když na mě přišla řada, padl na mě los, abych teď hovořil. Prosím, abys pomazal slova, která budou řečena. A ať vycházejí pod pomazáním Ducha svatého s očekáváním, Pane, že k Tobě budou přivedeni lidé, kteří Tě ještě nepoznali. A ti, kteří tam

už jsou, ať mají více víry, aby Ti sloužili. Dej to, Pane. A pomoz i mému hlasu. Jsem hodně nachlazen a jsem unaven z toho čtyřhodinového kázání dnes ráno. Modlím se, abys mi pomohl. Pomoz nám všem společně a připrav nás pro nastávající bohoslužbu a Večeři Páně.

²⁶ Požehnej tento sbor a jeho pastora, našeho bratra Nevilla, jeho důvěrníky a diakony; ať v tomto roce slouží statečněji než kdykoliv předtím. Děkuji Ti za jejich službu a za jejich statečnost. Jak při mě stáli, když jsem potřeboval, aby při mě někdo stál! Bratr Neville a bratr Roy Roberson a všichni ti vzácní bratři, kteří při nás stáli v časech těžkostí a pod vedením Ducha svatého se rozhodovali podle svého nejlepšího poznání. A rozhodnutí, která udělali — prokázalo se, že byla ve Tvé vůli, protože Ty jsi jejich rozhodnutí požehnal. Bože, buď nadále s nimi. Pomoz nám teď všem společně. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

²⁷ A teď, k vám, kteří si poznamenáváte texty... A doufám, že se za mě budete modlit... na několik chvil bych chtěl obrátit vaši pozornost k části Písma, které se nachází v knize Soudců v šesté kapitole, počínaje sedmým veršem. Chtěl bych, abyste pozorně poslouchali a slyšeli to Slovo.

²⁸ Slyšíte mě dobře tam vzadu? Pokud ano, zvedněte ruce. Fajn. Pokud na to budou dávat pozor, ti, kteří mají na starosti tenhle mikrofon; budou na to dávat pozor, aby se to tam přenášelo. Jsou zapnuté pásky?

Soudců 6:7–14

²⁹ Soudcům, šestá kapitola, sedmý verš. Poslouchejte teď pozorně, protože se na to budu několik následujících chvil odvolávat.

***Když pak volali synové Izraelští k Hospodinu
příčinou Madianských,***

***poslal Hospodin muže proroka k synům
Izraelským, a řekl jim: Takto praví Hospodin Bůh
Izraelský: Já jsem vás vyvedl z Egypta, a vyvedl
jsem vás z domu služby,***

***a vytrhl jsem vás z rukou Egyptských a z rukou
všech, jež vás sužovali, kteréž jsem vyhnal před
tváří vaší a dal jsem vám zemi jejich.***

I řekl jsem vám: Já jsem Hospodin Bůh váš, nebojte se bohů Amorejských, v jejichž zemi bydlíte. Ale neuposlechli jste hlasu mého.

Tedy přišel anděl Hospodinův a posadil se pod dubem, jenž byl v Ofra, kteréž bylo Joasa Abiezeritského. Gedeon pak syn jeho mlátil obilí na humně, aby vezma, utekl s tím před Madianskými.

I ukázal se jemu anděl Hospodinův, a řekl jemu: Hospodin s tebou, muži udatný.

Odpověděl jemu Gedeon: Ó Pane můj, jestliže Hospodin s námi jest, pročez pak na nás přišlo všecko toto? A kde jsou všickni divové jeho, o kterýchž vypravovali nám otcové naši, řkouce: Zdaliž nás z Egypta nevyvedl Hospodin? A nyní opustil nás Hospodin a vydal v ruku Madianských.

A pohleděv na něj Hospodin, řekl: Jdi v této síle své, a vysvobodíš Izraele z ruky Madianských. Zdaliž jsem tě neposlal?

Soudců 6:13

30 Jestli se to bude Bohu líbit, chtěl bych z toho vzít svůj text; myslím si, že to je asi ve čtrnáctém verši, kde je řečeno: „Jestli je Bůh s námi, kde jsou všechny ty zázraky?“

31 No, všichni jsme obeznámeni s izraelskými soudci a co oni pro Izraelity dělali. Filistíni, Madiánci, Amorejci a všichni ti ostatní přicházeli jako kobyly a prostě sežrali to, co oni měli a vyvezli to ven a dál v tom pokračovali. Ale všimli jste si? Oni to nemohli dělat, dokud Izrael nejdříve neodpadl od Boha.

32 Dábel na vás nemůže položit nohu, aby vás zranil, dokud vy nejdříve neodstoupíte od Boha. Na to musíte pamatovat na prvním místě. Zkontrolujte, když se něco přihodí, přesvědčte se, jestli stojíte ve víře nebo ne. Přesvědčte se, jestli se nacházíte na Bohem daném místě; potom, pamatujte, dábel vám nemůže ublížit, vy jste v Kristu.

Soudců 4:6; Soudců 5:1

33 A toto místo tady, my jsme prostě opustili... Několik let předtím byla prorokyně Debora a Barák; a jak ona prorokovala a řekla jim, co mají dělat, a byla to čistá pravda (Barák, ten velký bojovník), a jak oni složili píseň vítězství nad nepřítelem. Ale jakmile

se z té motanice dostali, hned se rovnou vrátili zpět do té vyjeté koleje.

³⁴ Není to obraz dnešní církve!? Jakmile se dostává z jedné motanice, dostává se hned do jiné. Ale přišel čas akce, a teď je to to samé. Nastal čas akce. Přišel čas, kdy hra na církev před Bohem skončila. Žádné hraní si na církev už neexistuje; musíme se pustit do díla. A věřím, že ten stejný Bůh toto dnes večer položí na srdce lidí, že to je čas, abychom skončili s hraním si na církev, s hraním si na nábožné, s hraním si na spravedlivé; a teď nastal čas akce.

³⁵ Jak jsem dnes ráno hovořil na téma, čím je znovuzrození a jak k němu dospějeme, určitě to stále proniká do vašich srdcí. A teď přišel čas jednat na základě toho, co víte, že je pravdivé. Nemůžete jednat s vírou, dokud nejdřív nevíte, co děláte. Nejdřív musíte vědět, co děláte, dříve než můžete mít víru, abyste to udělali.

³⁶ Někdo mi jednou řekl, byl to známý lékař a hovořil o zázraku, který se stal mezi... jistě nemocné osobě. A on mi řekl: „Kazateli, ty nevěříš, že kdybys těm lidem řekl, aby šli a dotkli se nějakého stromu nebo sloupu, že by se stalo totéž?“

³⁷ Řekl jsem: „Ne, pane.“ Řekl jsem: „Protože v dotek nějakého stromu nebo sloupu mít víru nemůžete.“

³⁸ Víra není tak neurčitá. Ona musí být založena na nějaké známé skutečnosti. O tom, čemu věříš, musíš něco vědět, předtím než tomu můžeš uvěřit. A tak my musíme nejdříve vědět, jak a co — co si Bůh přeje, jaký je Boží plán a jak k Bohu na základě toho plánu přistoupit. A pak můžeme směle přistoupit k trůnu milosti a požádat o to, co nám ten plán slibuje.

³⁹ Tedy, oni si hráli na církev. Jakmile se jen dostali z jedné motanice... Bůh je vysvobodil. A pak místo toho, aby opravdu šli kupředu a sloužili Bohu, když viděli Jeho mocnou ruku, oni se hned zpátky zamotali do věcí tohoto světa. A tak přišel čas, kdy Bůh řekl dost. A tak to musí být.

⁴⁰ A já si myslím, že je čas, abychom teď řekli dost. My jsme překrucovali Slovo Boží, aby sedělo každé organizaci na světě. Každému plánu, který nějaký člověk navrhnul... překrucovali jsme Slovo, abychom to udělali tímto způsobem, a překrucovali jsme Slovo, abychom to udělali tamtím způsobem a překrucovali jsme ho ještě nějakým jiným způsobem, aby sedělo k nějakému plánu. Ale přišel čas, abychom se zastavili. Přestaňte si hrát, církvi! Přišel čas,

kdy lidé říkají: „Jestliže můžeš mít dost Ducha, abys tančil v Duchu, jestli Ho můžeš mít tolik, abys před svýma očima viděl světla, nebo aby ti po zádech přešlo nějaké vzrušení nebo nějaké mrazení nebo chvění, nějaká emoce — tak jsi to obdržel!“ Něco jsi obdržel, ale nemohl bych prostě říct, co jsi obdržel, dokud nevidím, jakého druhu ovoce z toho vyroste.

Efezským 4:13

41 Jak jsme tím procházeli dnes ráno; nemůžete očekávat, že dítě se narodí jako dospělý muž. Ono k tomu musí dorůst. A my rosteme v Kristu do plné postavy. Ne, že se dnes večer někdo obrátí a zítra půjde kázat Evangelium. My rosteme do mužství, do postavy Krista.

42 Zjišťujeme, že když se Boží lid dostává do nesnází, Bůh jim vždy posílá proroka s pravým Slovem, aby je z *toho* vyvedl. Nikdy se nestává, že když se Boží lid dostává do nesnází, že by jim Bůh neposlal své Slovo; a Jeho Slovo, jak jsme to měli dnes ráno, přichází k prorokům. A jak to máte zkoumat? Zjistit, jestli to je podle Slova. Pokud je to podle Slova, pak se Boží Slovo stává živé.

43 No, mnozí mohou říct: „Toto je prorok naší církve.“ „Tohle je prorok naší církve.“ A *vezmete* dva z nich, a oni si protiřečí. Někde musí být něco špatného.

Římanům 3:21

44 Všichni musíme mluvit to samé. A potom musíme mluvit ne v rozporu, ale přesně v souladu s tímto Slovem. Takovým způsobem je prověřován pravý prorok, jestli má Slovo. Bible říká: „Pokud jejich svědectví nesouhlasí se Zákonem a Proroky, není v nich světlo.“ To je pravda. Musí to být podle Slova.

45 A Bůh vždy, v každém případě, posílá lidem pravého služebníka, pravého proroka, který bude přinášet pravé Slovo Boží. A Slovo Boží je to, co lidi vždycky osvobozuje.

2. Mojžíšova 14:21; Soudců 6:7–10

46 Tedy, kdybychom se vrátili zpět a přečetli si sedmý až desátý verš, zjistili bychom tam v tom sedmém až desátém verši, že Izrael se odvrátil od Boha, a vrátil se znovu zpět do světa. A odnikud se tam objevil... není ani udáno jeho jméno. Nemyslím si, že by se ten prorok zajímal o své jméno. On se zajímal *pouze* o jednu věc: Bůh ho pomazal. Nezáleželo vůbec na tom, jestli byl zařazen do jedné z jejich denominací nebo něčeho jiného, jestli byl biskupem nebo arcibiskupem. Jediná věc, která ho zajímala, to bylo to poselství na

jeho srdci. A on zavolal lidi zpět k pokání a porozumění toho, že jejich Bůh je stále mocným Bohem a Bohem osvobození; Bohem zázraků, který je vychvátí z rukou Egyptanů, otevře Rudé moře a krmil je na poušti; a Bohem moci, který mohl někomu jinému tu zem vzít a dát ji jim. Amen! To byl pravý prorok. On byl pomazaný a on byl pro ty lidi hlasem Božím. On říkal, že to tak musí být, protože oni se nacházeli v nesnázích.

Soudců 6:3–5

47 Tito Madiánci a Amorejci, a tak dále, všichni přitáhli a pohlcovali celou jejich zemi. A tak ten nepřítel vyzýval a bylo mu třeba čelit! Jejich armády to nedokázaly a jejich kněží to nedokázali a jejich církve to nedokázaly. A tak bylo potřeba Boží Slovo, aby čelilo jeho výzvě.

48 Ten nepřítel mluví i dnes. Ten nepřítel se snaží říct, že dny zázraků patří minulosti, že taková věc jako křest Duchem svatým neexistuje, a že to je pouze emoce, že je to jenom nějaké rozvášnění. A tak nepřítel vyzýval a jeho výzvě se muselo čelit! Jediný způsob, jak můžeme čelit výzvě doby, když denominace odvádějí lidi a umísťují je do té nebo oné organizace, a dovolí ženám si oštrihat vlasy a nosit mejkap, a muži žijí všelijakým životem a jsou důvěrníky a diakony; a pastoři v církvích, protože mají nějaký doktorát filozofie nebo doktorát práv, což je požadavek...

Lukáš 24:49; Skutky 1:8

49 Ježíš nikdy nepožadoval, aby člověk tohle měl. Ježíšův požadavek byl: „Čekejte ve městě Jeruzalémě, dokud nebudete oděni mocí z výsosti; pak budete mými svědky.“ To dokáže čelit jeho výzvě. To dokázalo čelit výzvě nepřítele. To dokázalo čelit tam v tom dni; a to dokáže čelit v tomto dni.

Soudců 6:7–10

50 Chci, abyste si teď všimli — od sedmého do desátého verše vidíme přícházet proroka. Od prvního do sedmého vidíme, jak lidé odpadají; a od sedmého do desátého vidíme, jak přichází prorok a podává těm lidem lék.¹ Všimněte si, nevíme, odkud přišel. Tam není řečeno, že to byl nějaký muž — nějaký farizeus, který byl nějakou dobu knězem. Tam není uvedený jeho původ. Ti proroci oni povstávali odnikud.

¹ *Remedy - také náprava.*

2. Královská 2:11

⁵¹ Podívejte se na Eliáše. Eliáš byl ten poslední, a ten šestý z těch velkých proroků, z těch mocných proroků. A my o jeho původu nevíme vůbec nic. Nevíme, do jaké školy chodil. Nevíme, z jaké rodiny pocházel. To jediné, co víme, je, že Bůh byl s ním! A on vystoupil a odešel stejně tak záhadně, jako přišel. On vyšel z pustiny, odnikud, a vrátil se na pustinu a byl vychvácen ve větrném voze a v ohni byl vzat do nebe. Záhadně přišel a záhadně odešel. Neměl žádné teologické pozadí. Nevíme, odkud přišel, kdo byl jeho otec, kdo byla jeho matka, kdo byli jeho bratři a sestry. Jediné, co víme, je, že byl Božím mužem. On ho vzal odnikud a použil ho a vzal ho někam zpět — do své přítomnosti. Byl to Boží muž.

Soudců 6:8

⁵² A tady vystupuje prorok pro tamtu hodinu a dal jim Slovo Páně. Zapamatujte si, on jim vůbec nepodal nějakou lidského původu teologii. On řekl: „Já jsem Pán, který vás vyvedl z Egypta, ukázal jsem vám svou mocnou ruku, ukázal jsem svou moc.“ Dokážu si představit Gedeona, jak tam seděl a poslouchal ho. „Já jsem ten Bůh, který tyto věci udělal. Toto všechno jsem pro vás udělal, a vy jste přesto má přikázání neposlechli; a toto všechno jste neudělali.“

Soudců 6:11

⁵³ Chci, abyste si všimli ještě jedné věci, která vás může povzbudit. Hned po tom poselství proroka se na scéně zjevil Pán. Amen! Jakmile on dal své poselství, Pán se zjevil pod stromem. Pán přišel po poselství toho proroka a posadil se pod stromem. Prorok přinesl... Lidé odpadli a dostali se do svých izmů. Bůh poslal svého proroka. A jakmile prorok dokončil své poselství, Pán následoval prorokovo poselství kvůli osvobození!

⁵⁴ Ó, žijeme ve velikém čase. Ihned potom, co prorok opustil scénu, co se stalo? Na scénu přišel Pán! Jakmile Jan opustil scénu, na scénu přišel Pán! Je to velmi zvláštní, jak Bůh jedná, ale On to dělá — působí záhadným způsobem.

⁵⁵ Čteme tady místo Písma, kde vystrašený Gedeon mlátí venku u lisu na víno pšenici, *aby to stihnul* předtím než ho Filistíni nebo Madiánci najdou. On a jeho tatínek tam venku shromažďují to málo, co jim to vyneslo, aby měli jídlo na zimu, a potají to mlátí, tak aby je nenašli, protože oni prostě přicházeli jako kobylinky a brali jim všechno, co měli.

⁵⁶ Takovým způsobem to dělá ďábel. Začali jsme s nějakým malým sborem, všechno se dařilo. Kolik kazatelů neví, že to je

pravda? A zrovna, když se všechno daří, přijde do té skupiny nějaký starý podvodník a roztrhá ji na kusy. To je pravda. Pokud může, tak tomu muži ten sbor sebere, rozumíte. To je ďábel — přichází jako kobylky a bere to, co bylo dáno. No, když...

⁵⁷ Gedeon byl zcela určitě biblickým mužem. Když mu anděl Páně řekl...

1. Mojžíšova 18:1, 2

⁵⁸ A pokud si všimnete, to nebyl anděl Páně. Tady je řečeno: „Pán,“ velkým písmenem P-á-n. To nebyl anděl; to byl Bůh. To byla teofanie v člověku, ve formě Boha, tak jako se ukázal Abrahamovi tam v pustině a vypadal jako muž; a proto, jako posel, On byl andělem Páně.

Soudců 6:12

⁵⁹ A On se mu ukázal. A řekl: „Udatný hrdino;“ pověděl, že ho vezme a osvobodí skrze něj Izrael.

Soudců 6:13

⁶⁰ A Gedeon položil tu otázku. Jaký to byl biblický muž! To je ten druh člověka, ke kterému Bůh přichází — k někomu, kdo ví. Gedeon řekl: „Jestli je Bůh s námi, jestli ty jsi posel, kde jsou potom ty zázraky, o nichž nám ten prorok říkal?“ On věděl, že všude, kam Bůh šel, tam ho provázely Jeho zázraky. On věděl, že kdekoliv je Bůh, tam budou také zázraky.

⁶¹ A jak můžete dnes očekávat, že bude Bůh působit mezi lidmi, kteří v zázraky ani nevěří? Jak by to bylo možné?

Soudců 6:12, 14

⁶² A On ho nazval udatným hrdinou. Řekl: „No, ty na základě toho vysvobodíš Izrael.“

Soudců 6:13

⁶³ No, vypadalo to, že tam sedí nějaký člověk, a to byl člověk. On se na Něho podíval a řekl: „Ne, můj Pane, jestli Bůh je s námi, proč máme všechny tyto problémy? A kde jsou ty zázraky, o kterých nám vyprávěli? Kde jsou ty věci, které Bůh kdysi dělal?“

⁶⁴ Tedy, existuje dobrý způsob jak poznat, jestli má ten posel pravdu nebo ne. Pokud má jen formu pobožnosti, on bude tu moc konání těch zázraků popírat. Pokud je ale poslem od Boha, on o tom nebude jen hovořit, ale on to bude muset mít, aby to předvedl a ukázal, že ten Bůh, o kterém mluví, je s ním a v něm.

Soudců 6:13; Židům 13:8

⁶⁵ On řekl: „Jestli je Bůh s námi, kde jsou všechny ty Jeho mocné zázraky? Protože my rozumíme...” Podívejte, jak byl Gedeon biblický. Jinými slovy řekl: „Jestli... My rozumíme, že Bůh je velkým Bohem mocných skutků. On je velkým Bohem zázraků. A pokud za námi stojí a jestli je s námi a je tentýž včera, dnes i navěky, kde mohu uvidět Jeho zázraky? Kde mohu vidět tohoto Boha v akci? Kde je, pokud za námi stojí?”

⁶⁶ Ten udatný muž se mohl odvolat na staré Slovo a poznat, že to je pravda, protože on to věděl, že Bůh je nadpřirozená bytost. A kdekoliv je nadpřirozená bytost, ona bude konat nadpřirozená znamení, protože to nadpřirozeno je v ní. Z toho se prostě nemůžete vykroutit.

⁶⁷ Jak se můžeš postavit tváří proti větru, když vítr nefouká? Jak se můžeš dostat do vody, aniž bys nebyl mokrá? Voda je mokrá. To je její chemické složení. Je mokrá. A když vlezeš do vody, tak se namočíš. To je pravda.

⁶⁸ A když se dostaneš do Boží přítomnosti, do nadpřirozena, pak se budou dít nadpřirozená znamení a nadpřirozené skutky nadpřirozeného Boha.

Soudců 6:13

⁶⁹ A proto řekl: „Kde jsou ty skutky, kde jsou ty zázraky, jestliže je Bůh s námi?”

⁷⁰ Sláva! To je to! Vidíte, kde je Bůh, tam jsou zázraky. Kde je Bůh, tam je Boží znamení.

Soudců 6:13

⁷¹ A Gedeon velice biblicky řekl: „Kde jsou tyto věci?” Jinými slovy by řekl asi toto: „Jsem muž a je mi [možná] padesát. A slyšel jsem je mluvit o Bohu, který dělal zázraky. Chodil jsem do kostela a věřil jsem kněžím a věřil jsem prorokům. A věřím tomu napsanému Slovu, všem těm svitkům. A čtu v těch svitcích, že Bůh, když přišel mezi svůj lid, že něco se dělo.” A Gedeon nic nevěděl, jenom to že tam pod tím dubem seděl nějaký muž. Amen. To bylo všechno, co věděl. On byl člověk. On řekl: „No, jestli je Bůh s námi, kde jsou Jeho zázraky? Chceme je vidět.”

⁷² Jak je to biblické! Protože tam, kde se nachází nadpřirozeno, tam bude Bůh a s Ním i Jeho znamení. Tam, kde je Bůh, tam je s Bohem i Boží znamení. My to víme. Pokud On je ve svém lidu, oni budou dělat Jeho znamení. Přesně tak.

Soudců 6:13

73 To byla otázka, kterou měl Gedeon: „Kde je Bůh? Jestli je Bůh, jestli Bůh je s námi, pak mi dovoluďte uvidět, kde je Jeho znamení. Bylo nám vyprávěno, že On je dělá; a pokud přede mnou leží tento velký úkol...”

Soudců 6:21

74 Možná, že ten starý muž, který tam stál — on vypadal jako starý člověk... Bible říká, že měl v ruce hůl. Přečtěte si tu šestou kapitolu dál, až se vrátíte domů, nebo někdy zítra.

Soudců 6:11, 12, 21

75 Měl v ruce hůl, vypadal jako nějaký starý člověk, seděl pod stromem. A zavolal na něj: „Udatný hrdino.“ A řekl, že Bůh se chystá tuto věc udělat. A řekl: „Bůh je s tebou.“

Soudců 6:13

76 On řekl: „A kde jsou pak Jeho zázraky? Jestliže nadpřirozený Bůh je tady, kde jsou ty nadpřirozené Boží skutky?“

77 To by mohlo být dnes večer snadno řečeno mezi našimi církvemi. „Kde je ten Bůh, který kdysi žil? Umřel? Odešel? Je zaneprázdněn? Je na cestách?“

Židům 13:8

78 Ne, přátelé. On je tentýž včera, dnes i navěky. A jestli říkáme, že jsme z Boha, pak ať vidíme, kde je Bůh. Ať vidíme Boží znamení. Jestli tato modlitebna stojí za Bohem, ať vidíme Boha působícího mezi námi. Ať vidíme, jak se duše rodí do Království. Ať vidíme životy, které jsou narovnány. Ať vidíme nemocné a slepé, hluché... ať vidíme Jeho mocné skutky, jak jsou konány, Boha v našem středu!

Soudců 6:13

79 „Jestli Bůh stojí za námi, kde jsou Jeho zázraky?“ On postavil tuto otázku.

1. Janova 2:15

80 Tedy, jestliže je Bůh se svým lidem a ve svém lidu, On nemůže... taková osoba nemůže jinak, než že dělá to samé, co dělal Bůh, protože to už není ta osoba; to je Bůh v tom člověku. Pokud ten člověk hřeší, pak tam uvnitř Bůh není. Pokud miluje svět, pak tam uvnitř Bůh není. A my víme, že Bůh s hříchem nemá nic společného. No, za okamžik vám to podložím Písmem.

Jan 10:33

81 Když tady na zemi byl Ježíš, položili mu tutéž otázku. Oni chtěli vědět: „Ty jsi člověkem a děláš se Bohem?“

Matouš 9:2; Marek 2:5; Lukáš 5:21

82 Když uzdravil toho ochrnutého člověka, řekl: „Tvé hříchy jsou ti odpuštěny.“

Matouš 9:3; Marek 2:7; Lukáš 5:21

83 Oni řekli: „No, moment! Ty jsi člověk a odpouštíš hříchy?“

Matouš 9:5, 7; Marek 2:9–12; Lukáš 5:23–25

84 On řekl: „Abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy nebo uzdravit; co je snadnější říct: ‚Vezmi své lože a chod‘ nebo ‚tvé hříchy jsou ti odpuštěny‘?“ A pak k tomu muži promluvil a on se postavil a odešel.

5. Mojžišova 18:15; Jan 10:37, 38

85 A ti farizeové Ho zpochybnili, a Ježíš řekl: „Jestli nevěříte mně, věřte znamením, která dělám.“ Vidíte, bylo jim řečeno, že povstane prorok jako Mojžíš a že On bude Mesiášem. A On řekl: „Jestli nedělám skutky svého Otce, pak mi nevěřte; jsem na omylu. Ale jestli dělám skutky svého Otce, a nevěříte mi, pak věřte těm skutkům. Co dělají ty skutky? Říkají vám, kdo jsem. Ony o mně svědčí. Ony jsou mými svědky. Ne moje pověřovací listiny — že patřím k presbyteriánské nebo letniční církvi, nebo že vám mohu ukázat můj doklad, s kým spolupracuji — ale skutky, které dělám, znamení Boží, znamení Mesiáše, ta o mně svědčí.“

Jan 14:12

86 Ježíš řekl u svatého Jana 14:12 (jestli si chcete toto místo Písma poznamenat), svatý Jan 14:12: „Kdo věří ve mne, skutky, které já dělám, bude dělat i on.“ Amen!

Soudců 6:13

87 Co to je, bratři? Jestli Bůh stojí za námi, kde jsou Jeho zázraky? Jestli je Bůh v nás, co se pak s námi děje? Někde je něco špatně — ano.

5. Mojžišova 18:18, 19; Jan 5:39

88 Ježíš řekl: „Jestliže nemůžete věřit tomu, co říkám, sledujte, co vypovídá v můj prospěch, protože ty skutky o mně vydávají svědectví. Pán váš Bůh řekl, že povstane prorok jako Mojžíš a kdo toho proroka nebude poslouchat, bude z lidu vyhlazen. Ten Mesiáš měl mít znamení, které Ho mělo provázet. A jestli mě to znamení Mesiáše neprovází,“ řekl Ježíš v tak mnoha slovech, „pak mi nevěřte. Ale jestli mě to Mesiášské znamení potvrzuje, pak tomu znamení věřte. Protože jestli si myslíte, že se mýlím, to znamení má pravdu, protože ono je biblické.“ Haleluja!

89 To bylo to, kam se chtěl Gedeon dostat. To bylo to, na čem Gedeon stál. „Ó, jestliže tady je Bůh, který je s námi, chceme vidět znamení, že On je Bohem, že je tím stejným Bohem, protože On bude dělat tatáž znamení.“ A co Bůh udělal?

Soudců 6:19

90 Gedeon řekl: „Počkej, já půjdu a přinesu oběť.“ A šel a zabil krávu... nebo jehně a uvařil ho. Přinesl chléb a přinesl to jehně a položil to na zem.

Soudců 6:18

91 A anděl řekl: „Budu tady čekat.“ Zkoumejte všechny věci. Prověřte je Slovem. A on řekl: „Počkám tady,“ *to mohlo trvat* možná dvě nebo tři hodiny.

92 Gedeon přišel s polévkou a s chlebem a masem. A anděl řekl: „Díky tomuhle to pochopíš. To bude důkaz.“

Soudců 6:19

93 On tu polévku vylil na zem jako tekutou oběť. Vzal ten chléb a maso a položil to na skálu, na které mlátil obilí.

Soudců 6:21

94 A vzal hůl, kterou měl ve své ruce, jako starý člověk — hůl — a dotkl se toho. A když se toho dotkl, vyšel z toho dým a ta oběť byla strávena. Co to bylo? On ho vzal zpět do Písma, aby dokázal, kým byl — tím stejným Bohem, který byl s Eliášem na hoře Karmel, tím stejným, o němž jsem hovořil dnes ráno.

95 Když položíte vaši duši na Jeho bronzový oltář soudu, co se děje? On je tím stejným Bohem; On tu oběť přijme. Ty jsi to obětoval v upřímnosti na Jeho oltáři. A On tu oběť stráví a svět z tebe bude vzat pryč. Pouze ten dým se rozplyne, ta oběť zmizí. Ano.

96 „Jestli jsi Bohem a jsi Bohem Bible, o kterém naši otcové vyprávěli, že dělal zázraky, dovol, abych uviděl, jak děláš nějaký zázrak nebo dovol, abych uviděl nějaký druh zázraku, abych věděl, že se se mnou setkal Bůh.“

97 Tedy, dovolím si říct toto. Jestli Bůh stále zůstává Bohem, jestli Bůh je tímtež Bohem, jako byl v minulých dnech, tak nemusíš jít a potřásat si rukou s kazatelem, nemusíš jít a zapisovat své jméno do nějaké knihy. Ty věci jsou v pořádku — nic proti tomu nemám. A pak se vrátíš a staneš se členem nějaké církve s tvým jménem zapsaným do nějaké knihy a oni ti dají nějaký glejt a ty ho budeš *u sebe* nosit. A jakmile tam něco půjde špatně, vybouchneš, jak nevím co, a přeneseš ho do další církve. A jakmile i tam půjde něco špatně,

pak ho přeneseš do další církve. Vidiš, neudělal jsi to dobře na začátku. Jestli Bůh zůstává Bohem, polož svou hříšnou duši na Jeho oltář a On se jí dotkne svým Slovem a svou mocí; a svět z tebe bude pryč a potom budeš novým stvořením, jestli On zůstává Bohem.

Židům 13:8

98 On byl Bohem Starého zákona, On byl Bohem Nového zákona, On je tím stejným Bohem i dnes. „Včera, dnes i navěky.“

99 A potom tam v hloubi svého srdce víš, že skrze nadpřirozenou bytost se stal nadpřirozený skutek. Jestli jsi kdysi pil a kouřil a lhal; a vy ženy jste tak milovaly ten svět, že jste dál nosily mejkap a dlouhé... nebo krátké vlasy; a dělaly jste ještě jiné věci — zjistíte, že se něco děje; a všichni ďablové v pekle vás nedokážou přinutit, abyste to dělaly znovu. Něco se stalo, projevil se Bůh zázraků.

100 Co udělal? Změnil vaše podlé srdce, změnil vaše touhy, změnil vaši povahu. Nadpřirozené dílo skrze nadpřirozeného Boha udělalo ze stvoření času stvoření věčnosti. Amen! Vytáhl z vás svět a vložil do vás Krista, naději slávy, a vy jste naplnění Jeho Duchem, připraveni na setkání s Ním.

Soudců 6:13

101 Jestli je Bůh Bohem, kde jsou Jeho zázraky? Jestli je Bůh s námi, kde jsou Jeho zázraky?

102 Jestliže je Bůh s Metodistickou církví, proč tam jsou všechny ženy na krátko ostříhané? Jestliže Bůh je s Baptistickou církví, proč potom pastor pořád kouří cigarety (mnozí z nich)? Proč stále popírají Boží moc k uzdravení nemocných a kříšení mrtvých a k mluvení v jazycích a vykládání jazyků a dary proroctví? Proč to stále popírají, jestliže ten Bůh Starého zákona a Bůh Nového zákona je stále tím stejným Bohem? Jestli Bůh Nového zákona, Duch svatý, je stále Bohem, jak tvrdí letničníci, proč nezboří svoje zdi rozdělení a hádek mezi sebou a nestanou se znovuzrozenými křesťany? Jistě. Ne, jeden s druhým ani nebude mluvit. Vidíte, ta oběť strávena nebyla. Oni prožívají senzace. Oni to dělali po všechny... po všechny věky, když měli modly, oni dělali senzace.

Jan 5:39

103 Ale Bůh této Bible — to je Bůh, který je tentýž včera, dnes i navěky — On spaluje svět a všechny rozdíly a dělá nás novými stvořeními v Kristu. Ano. Ježíš řekl: „Ony svědčí a říkají vám, kdo jsem.“

¹⁰⁴ Jedná se o to; příčinou, proč máme všechny tyto věci, je, že stále necháváme denominační rozdíly, vyznání víry, hádky, popularitu a ďábly toho světa, aby nás zaslepili na tu skutečnou Boží pravdu. Je to tak.

¹⁰⁵ Mnohý člověk byl sveden ohledně přijetí Ducha svatého. Jak jsem již řekl, oni dneska mají nauky, jako Eliášův plášť a všechny ty ostatní věci, projevené syny Boží, a všechny tyto různé izmy, které jsou dnes na světě. Lidé za tím slepě jdou a prožívají nějakého druhu senzaci a povstanou s arogantním duchem, lhotejní, malicherní a zlostní. To není Duch Boží. A oni v tom pokračují neuspořádaně stále dál; neví, co to je řád církve, neví, jak se mají chovat v Božím domě, nemají žádné zásady, vůbec žádnou odvahu, žádné citění vůči Bohu, vše, na co myslí, je „moje církev“. To ukazuje, že přijali nějakého církevního ducha a ne Ducha Božího, protože On to z vás všechno vytluče, vypálí. Jistě.

¹⁰⁶ Vidíte, oni říkají: „Kde On je?“ A máme na to právo. Ale pohledte, jestli mraky zastiňují slunce — slunce svítí vždy. Jediná věc, která mu brání, aby na vás svítilo, jsou mraky. A pokud se těch mraků zbavíte, slunce bude svítit. Amen!

¹⁰⁷ Bratře, opusťme všechen náš hřích a naše pochybnosti a naši nervozitu. Syn svítil ode dnů Letnic! Duch svatý je dnes stejně tak veliký, jako byl vždy. Ale naše denominace udusily Slovo Boží, když řekly: „To je pro nějaký jiný den. Ó, Božské uzdravení bude v miléniu.“ Nebo: „Božské uzdravení bylo tam v minulosti, na dnešek se to už nevztahuje.“

Efezským 4:11

¹⁰⁸ Jak On může být tentýž včera, dnes i navěky a přitom je Božské uzdravování to tam? Jak může ta moc, jak může...? Bible ustanovila nejprve apoštoly, proroky, učitele, evangelisty, pastory, kvůli potvrzení, že Evangelium stále žije. Bůh je posílá rovnou mezi nás, a my se k tomu obracíme zády. Bůh neselhal; jsou to lidé, kteří selhali.

Soudců 6:13

¹⁰⁹ „Kde jsou tedy mezi námi ty zázraky? Kde jsou?“ Bůh hovořil s tímto mužem a připravoval ho na to, aby vyrazil.

¹¹⁰ Odstraňte ty mraky, slunce stále svítí. To je pravda. Když zmizí pochybnosti a věci jsou dány do pořádku, zázraky tam budou tak jistě, jako jistě je tam Syn.

111 Slunce, podle Božího příkazu, svítí každý den! Ono tam je, protože Bůh mu tam přikázal být. A dokud je den a noc, bude se tam vznášet i slunce. Jistě. Celou dobu ho nevidíš, protože ho zakrývají mraky. Zakrývá ho mlha, nízká nebo vysoká oblačnost, ale ono tam stále je, vidíte.

112 A jediná věc, kterou je potřeba udělat, abyste viděli zázraky; pokud dnes chcete vidět Boží zázrak, jednoduše odstaňte pryč veškerou vaši pochybnost. Odstraňte všechna vaše vyznání víry, odstraňte všechn váš denominacionismus a Syn tam bude automaticky svítit.

Matouš 18:20; Matouš 28:20; Židům 13:8

113 To je Boží přikázání, protože je řečeno: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“ A tak, dokud On je, musí tam zůstat navěky; On tam je! O tom není pochyb, On tam je. A kde jsou zázraky? Co těm zázrakům překáží? Bůh poslal Krista a Kristus žije navěky. „Kde jsou dva nebo tři shromáždění v mém jménu, já jsem uprostřed nich.“ Amen! „Hle, já jsem s vámi vždy, až do skonání světa.“ To je Jeho zaslíbení!

114 V čem to tedy vězí? Dovolili jsme mračnům pochybnosti, ziskuchtivosti, hněvu, sobectví, denominacionismu a dalším věcem dostat se mezi nás, dostat se a oddělit nás od Slova. Říkají: „To se dělo někde jinde,“ popírají Krista, popírají Pánův křest Duchem svatým, popírají křesťanský křest ve jménu Ježíše Krista a jiné věci; všechny možné věci, takže nás naše vyznání víry odtrhla od Bible.

Římanům 2:16

115 Ale není to zvláštní věc, zázrak, že při tom všem, bratře Wayi, při všech těch denominacích, přes všechny ty kritiky, Bible stále zůstává stejná? Jak vůbec vyvázla bez úhony? Bůh je rozhodnut soudit podle Bible každého člověka. A Bible je Slovem, a Slovo je Kristem. Každý, každý člověk bude podle něj souzen.

116 Odstraňte mraky, a co se potom děje? Slunce je přímo tam. Jediná věc, kterou dnes musíš udělat — neříkej: „Ó, Ježíši, přijď a uzdrav mě! Ó, Ježíši, dej mi Ducha svatého!“ Jen odstraň ty mraky — On už tam je. On přišel před devatenácti stoletími a On tam stále je. A bude tam vždycky! „Jsem živý na věky věků, tentýž včera, dnes i navěky.“ To je pravda.

117 Tedy, Gedeon a ti lidé tam, dříve než mohli vidět nebo než mohli vůbec jít... uvidět tyto Boží zázraky, byly tam Boží podmínky, které musely být splněny. Aby viděli moc zázraků, museli věřit. Oni

také museli věřit a poslechnout slovo proroka, aby mohli vidět Boží zázraky. Tedy, zapamatujte si, dřív než mohli vidět zázraky, museli poslechnout to, co řekl prorok.

118 A dřív než my můžeme vidět Boží zázraky, musíme poslechnout, co řekli proroci. Bible je pro nás prorokem. Je to tak!

119 Jestliže člověk — bez ohledu na to, jak velmi se sám nazývá Božím prorokem — od baptistů, metodistů, letničních, odkudkoliv, jakkoliv se nazývá — pokud toto Slovo v něm nežije, on prorokem není. Může být prorokem, ale tím falešným. Praví proroci mluví z tohoto pravého Slova a potom staví Boha přesně jako toho stejného Boha, tutéž moc, tatáž slova, všechno to samé, to pravé Slovo.

120 Tedy, oni museli věřit. Museli věřit slovu proroka a poslechnout ho, dřív než mohli vidět Boží zázraky.

121 A dnes sem nemůžete přijít pod nějakým falešným mejkapem a říkat, že: „Ježíš není tentýž včera, dnes i navěky; dny zázraků jsou minulostí, něco takového jako křest Duchem svatým neexistuje,“ a očekávat, že uvidíte Boží zázraky. Musíte být tomu poslušní! A když tomu budete poslušní, Bůh se o ten zbytek postará.

122 Kdybys mohl zahnat všechny ty mraky, slunce tam už je. Prostě se tam vznáší. Slunce se nepohybuje, jak nám je řečeno. Slunce zůstává na svém místě.

123 A Kristus zůstává! To je pravda. My se od Něj vzdalujeme, ale On zůstává. To je pravda. A to jediné, co musíš udělat, je obrátit se alespoň jednou zpět tváří k Němu a uvidíš, co se stane. Obrát se tváří ke Kristu. Ne tváří k církvi, ne tváří k věrovyznání, ne tváří k titulům. Tváří ke Kristu! Ne tváří k semináři; tváří ke Slovu! Kristus je Slovem. Jistě, On je. Přesně tak.

124 Poslechni Slovo. Co se týče nás... Oni museli poslechnout Slovo. A co se týče nás, my musíme poslechnout Slovo.

Jan 15:7

125 Jestli byste to rádi věděli, mám tady poznamenáno místo Písma, které říká: „Jestliže zůstanete ve mně a slova má ve vás, prostě, o cokoliv chcete,“ vidíte. Co to bylo? Jestliže je Boží Slovo v nás a zůstává tam, ono jednoduše hovoří samo za sebe. „Proste, o cokoliv chcete, a bude vám to dáno.“ No, nachází se to u Jana 15:7, pokud si to chcete poznamenat. Vidíte, Ježíš řekl: „Jestliže zůstanete ve mně, má slova zůstanou ve vás.“

126 Ne, že dneska jedna věc a zítra, další den, něco jiného; a odpadneš; a tady a tady a tamhle. To ukazuje, že jsi od začátku nic neměl.

127 Ó, řeknete: „Já jsem mluvil v jazycích.“ To je skvělé, ale přesto stále nic nemáš, vidíš. Říkáš: „Tančil jsem v Duchu.“ Dobře, ale já stále nevím, v jakém duchu jsi tančil, vidíte.

128 Pokud jsi jeden den něco a další týden jsi něco jiného; a příště kolem jde nějaký malý datel a klove do dutého stromu a ty za tím běžíš, a příště klušeš za nějakým jiným cílem — nevíš, kam patříš, pak v tobě Kristus nepřebývá. Jeho Slovo tam není, protože ono je stabilní; ty se nikdy neobrátíš do temnoty!

Jozue 10:12

129 Jak jsem jednou kázal na téma „Paradox“, když Jozue zastavil slunce. Becky tam vzadu řekla: „Tati, on nemohl zastavit slunce.“ Řekla: „Svět by se zastavil. On zastavil svět.“

Jozue 10:12

130 Řekl jsem: „On zastavil slunce. Bůh ve své Bibli chyby nedělá.“

131 Namítla: „Jak mohl zastavit slunce? Vždyť slunce se nepohybuje. Slunce stále stojí.“

132 Pověděl jsem: „Ale on nemluvil o tom vesmírném tělese, které tam bylo. To slunce, které putovalo a ozařovalo celou zemi, to slunce on zastavil.“

Jozue 10:12

133 Já nevím, jak to Bůh udělal, že se to stalo, ale on zastavil slunce. Slunce se pohybovalo tímto směrem — to slunce na zemi, ten odraz slunce. My nemůžeme vidět to vesmírné těleso ve vzdálenosti miliony kilometrů. Ale to odzrcadlení slunce, které od rána do večera putovalo po zemi, tomu Jozue přikázal, aby se zastavilo, a to se zastavilo. Paradox je něco, co je neuvěřitelné, a přesto pravdivé. A tak to je neuvěřitelné, a přesto pravdivé.

134 Jak může Bůh vzít hříšníka — arogantního, zlého, nervózního člověka — a udělat z něj svatého Božího? Jak může vzít ženu, která klesla tak nízko, že by se za ní na ulici neotočil ani pes a udělat z ní svatou Boží? Já vám to vysvětlit nedokážu. Ale On to udělal! To je paradox. Jistě. Všechny velké Boží skutky jsou paradoxy.

Jan 15:7

135 „Jestliže zůstanete ve mně a má slova ve vás, prostě, o cokoliv chcete, a stane se vám.“ Svatý Jan 14... nebo svatý Jan 15, promiňte. Svatý Jan 15:7. Dobře.

1. Mojžíšova 2:5

136 Vraťme se na chvíli do 1. Mojžíšové. Noe musel splnit požadavky. Noe musel uvěřit Božímu Slovu a jednat podle něj, dřív než mohl spatřit Boží zázrak. To je pravda. Noe, ten velký prorok z 1. Mojžíšové, musel věřit Božímu Slovu a jednat podle něj, dřív než viděl Boží zázrak. Předtím nikdy nepršelo, jak víte, žádný déšť neexistoval.

137 A co si myslíte, že nám říkají? Že tamten věk byl, co se týče vědy, větším věkem, než ten, v němž teď žijeme. My nedokážeme znovu postavit pyramidu nebo sfingu. Neznáme ty způsoby mumifikace; nedokážeme to udělat, aby to tak ztuhlo. Nedokážeme barvit látky tak, aby vydržely, tak jak to dělali tehdy. My ani ty věci nemáme. To je něco, co naše moderní věda ani nedokáže vynaleznout. Ale oni to měli!

138 Nemáme inženýry, jaké oni měli. Ta velká pyramida v Egyptě je tak dokonale ve středu země, že nehledě na polohu slunce, nikdy kolem ní není stín. My bychom nedokázali takovou konstrukci postavit. Nevíme, jak na to. Ani pyramidu bychom postavit nedokázali. A tam nahoře, tam nahoře, kolem toho závěrného kamene, leží tam vysoko ve vzduchu o velikosti téměř poloviny městského bloku — jsou tam kameny, které váží miliardy tun — nebo spíš stovky tun — visí tam nahoře. Všechny stroje, které máme na světě, by je tam nedokázaly zvednout.

139 Řekli mi, že by bylo potřeba šestnáct valníků, aby mohli naložit nohu sfingy. Jak ji tam dostali? Jak se to stalo? Oni byli chytří vědci.

140 Ale co si myslíte, že řekli tomu muži, tomu fanatikovi, domnělému prorokovi, který říkal: „Z oblohy spadne voda.“

141 Mohu slyšet, jak říkají: „Můžeme použít naše zařízení a vystřelit ho přímo až ke hvězdám; mezi námi a tam těmi oblastmi není ani kapka vody. Kde je ta voda?“

142 Noemu mohlo přijít na mysl toto: „Bůh mi řekl, že bude pršet.“ A to stačí. Tím je to vyřešeno. Bůh řekl, že se to stane, a tak

se to prostě stane. Dobře. (Musím pospíchat, další bratři čekají.)
Noe, on řekl: „Bude pršet.“

„A jak to víš?“

„Je to Slovo Páně. Je to ‚Tak praví Pán‘.“

¹⁴³ „Ale co s tím budeš dělat, Noe? Budeš jenom chodit kolem dokola a kázat o tom?“

„Ne, já se na to připravím,“ vidíte.

„Ó, to by byl zázrak! A dny zázraků skončily.“

„Jen počkejte, za chvíli to uvidíte.“ Ó, ano.

Židům 11:7

¹⁴⁴ Co on udělal? Předtím než přišel déšť, postavil koráb. Co dělal? Jednal na základě zaslíbení. Amen! Cítím se teď tak trochu jako letniční, cítím se nábožně.

Židům 12:1; Židům 13:8

¹⁴⁵ Ano, vezměte Boha za Jeho Slovo, jednejte na základě zaslíbení, bez ohledu na to, co se děje. A je to na Bohu, aby udělal ten zbytek. Jen začněte narážet do těch mraků! „Odložte každou zátěž, která vás tak snadno obklopuje.“ Odložte všechny vaše pochybnosti, váš strach, vaše denominace, vaše vyznání víry a všechno, co je v rozporu se Slovem. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Odložte jen stranou vaše vyznání víry, odložte stranou vaše denominace, odložte stranou všechny vaše pochybnosti, odložte stranou veškerou vaši nervozitu a jen jděte kupředu. A víte co; pohnete tím posledním kusem, a On tam bude stát. Setkáte se s Ním.

¹⁴⁶ Noe řekl: „Když budu se stavbou korábu hotov, On přijde. Začne pršet.“

„V ten den kdy dokončíš koráb?“

¹⁴⁷ „I kdyby to trvalo ještě padesát let, budu sedět v korábu a budu na to čekat. Ale to přijde, protože to řekl Bůh!“

¹⁴⁸ Vidíte, zaprvé, on sám se musel připravit. On věděl, že Bůh byl Bohem zázraků, a tak o něm nemohl pochybovat. Bůh k němu promluvil a on si to uvědomoval.

1. Janova 2:15

¹⁴⁹ Když k tobě Bůh mluví ze svého Slova, ty o tom ve svém srdci víš. Když je z tebe celý svět pryč a věci toho světa jsou mrtvé, ty o

tom víš. Když... Jestli milujete svět nebo věci toho světa, dobře ve svém srdci víte, že nejste v pořádku. To je pravda. A tak, když je všechno odstraněno, pak tam nezůstává nic než se setkat s Bohem. On tam bude stát. On zůstává.

Židům 13:8

¹⁵⁰ Tak jako slunce (s-l-u-n-c-e²), tak i S-y-n zůstává přesně tentýž včera, dnes i navěky. To s-l-u-n-c-e, které svítí, je tím stejným sluncem, které svítlo v 1. Mojžíšově; tím stejným sluncem, které svítlo na Eliáše tam na té hoře, tím stejným sluncem, které zapadlo v den ukřižování. Haleluja! Ono zůstává stejné. A Syn Boží je tentýž včera, dnes i navěky — stejný v síle, stejný v lásce, stejný ve znameních.

¹⁵¹ Jaké je dnes znamení křesťana? „Ó, on chodí do kostela, zapsal své jméno do nějaké knihy, má pověřovací listinu.“ To nejsou znamení, o kterých mluvil Ježíš.

Marek 16:17, 18

¹⁵² On řekl: „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří. V mém jménu budou vyhánět demony, budou mluvit novými jazyky. Kdyby vzali hady nebo vypili něco jedovatého, neublíží jim to. Jestli položí své ruce na nemocné, ti se uzdraví.“

¹⁵³ Jestliže je Bůh s námi, kde jsou Jeho znamení? Jistě, vraťte se k Jeho Slovu. Znamení se postarají sama o sebe, jakmile se vrátíme do Slova.

¹⁵⁴ Než Noe viděl Boží zázraky — tak jako Gedeon, který o tom měl pochybnosti — musel nejdříve jednat na základě Božího Slova. Gedeon musel jednat na základě Božího Slova.

¹⁵⁵ Každý další musí jednat na základě Božího Slova. Než jsem vůbec mohl říct, že Bůh existuje, musel jsem jednat na základě Jeho zaslíbení; pak se On sám projevil. Pokud chceš uzdravení, věř mu! Jednej na základě Jeho Slova, a to se stane.

2. Mojžíšova 2:23

¹⁵⁶ Předtím než mohl Mojžíš vůbec vidět Boží zázraky, musel nejdříve jednat na základě Božího Slova. On věděl; slyšel, jak mu jeho matka vyprávěla o jeho zvláštním narození, jak byl ukryt v rákosí. Ona mu řekla, že Bůh ho povolal a vyvolil ho.

² V angličtině se slovo slunce (sun) a syn (son) vyslovuje stejně. Br. Branham hláskuje, aby to rozlišil.

2. Mojžíšova 2:12

157 A on si myslel: „No co, já, takový znamenitý vojevůdce, tam můžu klidně jít a zabít toho Egyptana a ukrýt ho v prachu. Můžu udělat, co se mi líbí. To je vše, co je potřeba.“ Ale, vidíte, to bylo to, co se pokoušel udělat on sám. To byl jeho nápad. On vůbec neviděl, že by Bůh, který konal zázraky, že by ho v tom čase zachoval.

2. Mojžíšova 3:1

158 Ale jednoho dne, když už mu bylo osmdesát let, pásł ovce, šel přes pustinu, možná šel stezkou, kterou běhaly ovce. Kráčel tam jako starý pastýř se sukovicí v ruce, ťukal s ní podél stezky, možná ve věku osmdesáti let trochu pokulhával; plnovous mu možná dosahoval až k pasu, šedivý jako ovce, které pásł a náhle něco uviděl! Ó, Bože! Pro něj to bylo záhadné.

159 Doufám, že vám dnes večer budu moci něco ukázat. A máme tady připravený bazén s vodou.

2. Mojžíšova 3:3

160 Uviděl něco, co ještě nikdy předtím neviděl. A řekl: „Radši to prozkoumám.“ A tak se otočil, a *tehdy* k němu přišlo Slovo Páně. Sláva! Haleluja! Hospodinovo Slovo k němu přišlo. Tedy, než mohl jít, musel jednat na základě Slova Hospodinova.

2. Mojžíšova 4:1, 2

161 A pamatujte si, Slovo Hospodinovo vždycky koná zázraky. On řekl: „Jak poznám, že Ty jsi se mnou a že mě posíláš?“

Řekl mu: „Co máš ve své ruce?“

On pověděl: „Suchou hůl.“

2. Mojžíšova 4:3; Soudců 6:13

162 „Hod' ji na zem!“ To byl první příkaz, který Bůh Mojžíšovi dal: „Jestli chceš vědět, že jsem Bůh, máš ve své ruce hůl, hod' ji na zem.“

Gedeon řekl: „Kde jsou ty Boží zázraky?“

Soudců 6:20, 21

163 On mu řekl: „Polož ten chléb na oltář; a já ti ukážu, kdo je Bůh.“ A on se ho dotkl svou holí a vznesl se dým a bylo to stráveno.

2. Mojžíšova 3:13

164 Mojžíš řekl: „Co mám povědět, že kdo mě poslal? Jak poznám, že jsi Bůh?“

2. Mojžíšova 4:2, 3

165 On řekl: „Co máš ve své ruce? Já jsem Stvořitel života. Já jsem Bůh, který koná zázraky.“ A předtím než Mojžíš mohl vůbec uvidět Boží moc, která všechny tyto věci konala, nejdřív musel Boha

poslechnout. Hodil tu hůl na zem a ona se stala hadem. Fííí! Ó! Co? Na prvním místě je poslušnost, předtím než uvidíte Jeho zázraky!

¹⁶⁶ Tyto takzvané církve v dnešní době v celé zemi říkají: „No, kde jsou všechny ty zázraky? Každému, kdo předvede nějaký zázrak, dáme tisíc dolarů.“ Vy ubozí, zpozdilí, odpadlí, dvakrát mrtví, vykořenění...

Jan 3:3

¹⁶⁷ Jak můžeš vůbec vidět zázrak, dokud se nejdrív ty jedním takovým *zázrakem* nestaneš? Sláva! Zázrakem Boží milosti — která vezme nevěřícího pochybovače a naplní ho Duchem svatým! Ježíš řekl: „Jestliže se člověk nenarodí znovu, nemůže ani vidět Boží království.“ Pokud chceš vidět zázrak, ty se jím staň. Dovol Bohu, aby nejdrív pracoval na tobě. On musí nejdrív provést generální opravu, musí ti na oči nasadit nějaké jiné čočky, protože jsi slepý, mrtvý v hříchu a v přestoupeních, duchovně slepý, dvakrát mrtvý. To je pravda! Bůh vám musí dát život, dotknout se vašich očí, abyste mohli vidět; udělat zázrak, a z vás udělat zázrak — a pak můžete uvidět Boha, který dělá zázraky. To je první věc.

¹⁶⁸ Mojžíš mu musel uvěřit. Mojžíš podle toho musel jednat. Jednat podle toho, co řeklo Slovo Boží. On chtěl vědět, jestli je to Bůh nebo ne. On řekl: „Dobře, Mojžíši, jednej v souladu s tím, co ti řeknu.“

Skutky 2:38, 39

¹⁶⁹ No, bratře, sestro, tady dnes večer — poslouchej. Jestli chceš poznat, kdo je Bůh, prostě jednej podle toho, co On tady říká. „Ať každý z vás činí pokání a nechá se pokřtít ve jménu Ježíše Krista,“ a stanete se zázrakem. To je Jeho zaslíbení. To je to, co On řekl. Jednejte podle Jeho Slova „a přijmete dar Ducha svatého; protože to zaslíbení platí pro vás a pro vaše děti.“

„Ó, to je jenom pro apoštoly.“

„A pro ty, kteří jsou ještě daleko, a i pro ty, které Pán, náš Bůh, povolá.“ To zaslíbení sahá až tam.

¹⁷⁰ Jednejte na základě Jeho Slova a uvidíte opravdový zázrak. Něco se stane, když budete jednat podle Jeho Slova. Tak jak to udělal Gedeon — udělal to, co On mu pověděl! Jak to udělal Noe — a udělal to, co On mu pověděl, aby udělal! Jak to udělal Mojžíš — on udělal to, co On mu řekl, aby udělal!

2. Mojžíšova 4:3

171 Řekl: „Hod' svou hůl na zem!“ Jinými slovy: „Zbav se všeho, co je kolem tebe!“ Amen. „Dovol mi, abych to vzal!“

172 Říkáš: „Mívám hroznou zlost!“ Odevzdej to Bohu; On ví, jak ji utišit. „Trápí mě chtíč.“ On ví, jak to vzít pryč, rozumíte. Jen to vlož do Jeho rukou a sleduj, jaký zázrak dokáže udělat. To je pravda. Dobře.

173 Mojžíš musel jednat v souladu s Božím Slovem předtím... nebo poslechnut Boží Slovo, dřív než mohl vidět Boží zázraky. Ale jakmile to jednou uviděl, bratře, pak ho už nic nemohlo zastavit.

2. Mojžíšova 4:20

174 Vidím ho, jak druhý den se Zeforou, která sedí na tom mezku a s malým Gersonem na klíně... na jejím klíně — vousy mu takhle visí dolů. Bratře, na té tváři byl úsměv — ty oči se obracely směrem k obloze. Z pastýře na mocného Božího muže — hrdinu, který jde tam dolů kvůli vysvobození. Podívejte se na Gedeona! Co se stalo? Ano, přátelé, on jde se sukovicí v ruce, aby porazil národ. On to udělal. Jistě, udělal to. Bůh mu to přikázal.

175 Bez ohledu na to, jak nereálně se to zdá, jen udělej to, co ti Bůh říká, abys udělal. A zjistíš, že Jeho Slovo je stále stejné. Jen zažen ty mraky, Syn už svítí.

Jozue 1:5

176 Ó, Jozue, ten velký vítěz! Ó, ten Mojžíšův následník, muž, kterého Bůh miloval, mocný bojovník; muž, kterého Bůh miloval! Bůh mu řekl: „Jako jsem byl s Mojžíšem, tak budu s tebou.“ Ale předtím než ty hradby padly, Jozue pochodoval podle příkazu vrchního velitele — kolem dokola těch hradeb třináctkrát — předtím než vůbec do té věci udeřila Boží moc. Pochodoval kolem těch hradeb a troubil na troubu podle Slova Božího, které mu tam sdělil ten vrchní velitel, když se s Ním setkal. On pochodoval podle Slova Božího. Co dělal? On jednal na základě Slova, předtím než uviděl ten zázrak.

Jozue 6:3-5

177 Víte, jen troubit na troubu, to hradby, na kterých se mohly konat závody válečných vozů, nezboří — troubení na troubu. Ale Bůh řekl: „Pochodujte prostě kolem těch hradeb sedmkrát, a poslední den pochodujte sedm... třináctkrát. A když půjdete kolem těch hradeb naposledy, ať jdou kněží vepředu s truhlou smlouvy a troubí na troubu. A když ta trouba bude znít, hradby se zhroutí!“ Co on

udělal? On spatřil Boží zázrak, potom když jednal v souladu s Božím Slovem.

Kde jsou vaše zázraky? Nejdřív jednej na základě Jeho Slova.

Jozue 6:17

178 Jak se mohly ty hradby zhroutit a jeden malý dům mohl zůstat stát, dům té nevěstky? Protože ona jednala podle Božího Slova. Proč ti ostatní zemřeli, a ona zůstala naživu? Ona jednala na základě Božího Slova a uviděla Boží zázrak. To je způsob, jak to najít — jednat na základě Slova.

179 Hebrejští mládenci v ohnivé peci. Co oni udělali předtím, než viděli Boží zázrak? Jednali v souladu se Slovem Božím. Oni věděli, že On je Bohem. Věděli, že je tím Bohem, který je vyvedl z Egypta. Věděli, že On je tím stejným Bohem, který byl vždycky, že musí být Bohem konajícím zázraky.

2. Mojžíšova 20:5; Daniel 3:18

180 A On jim dal pověření, aby se neklaněli modlům. On se nemění. „Zůstaňte u mého Slova! Neklaňte se modlům!“

Daniel 3:17

181 Co oni řekli? „Náš Bůh je schopen nás od této ohnivé pece zachránit. Ale přesto budeme jednat podle Jeho Slova!“ Tam to bylo. A co se stalo? Potom uviděli Boží zázrak, že Bůh dokázal odolat ohni.

Skutky 2:38

182 Jste nemocní? Jednejte podle Jeho Slova, a přesvědčte se, jestli uzdravuje. Jestli jsi hříšník a chceš být naplněn Duchem svatým, přijď a čiň pokání a dej se pokřtít ve jménu Ježíše Krista a jednej podle Jeho Slova. Uvidíš, co se stane. Jestli máš v sobě stále svět — a vy ženy stále nosíte krátké vlasy, stále se líčíte; vy muži stále míváte špatnou náladu a hádáte se kvůli vašim denominacím — pokud chcete zjistit, jestli On je stále Bohem, jednejte podle toho a položte se na Jeho oltář. Uvidíte, co se stane. On je Bůh. Musíte ale nejdřív jednat podle Jeho Slova.

183 Než Daniel uviděl Boží zázrak, který ho vysvobodil ze lví jámy, první věc, kterou udělal, byla ta, že jednal v souladu s Božím Slovem.

Daniel 6:7

184 Vyšlo nařízení: „Pokud se někdo bude ve stanoveném čase modlit k nějakému jinému bohu, kromě této modly, bude uvržen do lví jámy.“ Nikdo se nemohl modlit k žádnému jinému bohu než ke králi — on měl být po dobu třiceti dnů bohem.

1. Královská 8:38, 39

185 Ale co dělal Daniel? On jednal na základě Slova Božího. Protože když Šalomoun zasvěcoval chrám, modlil se. Řekl: „Pane, jestli se Tvůj lid kdekoliv ocitne v nesnázích a pohledí směrem k tomuto svatému chrámu, Ty vyslyš z nebe.“ To je pravda.

Daniel 6:10, 22

186 Daniel nejdřív jednal. Ta hrozba byla: „Půjdeš do lví jámy.“ Ale Daniel jednal podle Slova Božího. Věděl, že Bůh je stále Bohem, tak jako to věděl Gedeon. Věděl, že Bůh, pokud je stále Bohem — kde jsou pak Jeho zázraky? A Daniel věděl, že byl prorok, věděl, že Boha miloval, věděl, že byl Jeho služebník a věděl, že Bůh je schopen ho od těch lvů vysvobodit. Ale když se ocitl v nesnázích, pod tou výhrůžkou, obrátil svou tvář směrem k tomu chrámu a třikrát denně se modlil, přesně tak. Jednal na základě Slova Božího, a Bůh ho tak úplně naplnil Duchem svatým, že ho lvi nemohli sežrat. To je pravda. Je to tak. Nejdřív jednal podle Božího Slova.

Jonáš 1:15, 17; Jonáš 2:5

187 Jonáš v břiše velryby nejdřív jednal podle Slova Božího. Věděl, že po té tělesné stránce je po něm. Ruce měl zamotané, nohy měl zamotané. Tento kazatel k pohanům byl vyhozen z lodě a ocitl se v břiše velryby a dole na dně moře. No, v jakém stavu se nachází! Ale on se nejdřív v těch zvratcích velryby otočil. Kolem krku měl omotané chalupy, které ta velryba požírala a jiné věci, aby dostala do těla vitamíny, své vitamínové pilulky — a potom tam dostala kazatele. Ale tento kazatel se vzpamatoval! Haleluja!

188 Ó, bratře, kazateli, vzpamatuj se dnes večer! Vyjdi z těch starých vyznání víry a těch věcí a vrať se k živému Bohu, k živému Slovu.

Jonáš 2:4, 8

189 On se vzpamatoval; překulil se. Nemůžete ukrýt svatého před jeho modlitbou. Obrátil se a podíval. Všude bylo velrybí břicho, všude kolem něj — na východ, na sever, na západ i na jih. A on si uvědomil, že se nacházel v břiše velryby a dole na mořském dně. Všechny naděje byly pryč, když byl tam na lodi; a teď byl v břichu velryby, dál od naděje než kdykoliv. A když mohl vidět jenom to břicho velryby, řekl: „Jsou to lživé marnosti. Já už jim věřit nebudu, ale vzhlednu směrem ke Tvému svatému chrámu.“ Ten svatý chrám — on se nedíval dolů. On řekl: „On je tam nahoře, a tak se dívám směrem k němu.“

190 Potom uviděl Boží zázrak. Nějak se do té velryby dostal kyslík. On prostě tři dny normálně dýchal a měl malý příjemný odpočinek a projíždku, aby mohl podniknout tu čtyřicetidenní pouť po tom bezbožném městě tam v údolí, aby tam kázal Evangelium. Byl celý obcerstvený nějakým novým kyslíkem z nebe. On nemohl pocházet z té velryby a nemohl pocházet z moře; a tak musel pocházet od Boha!

191 Ó, dechni na nás dnes večer, Pane, ten kyslík Slova Božího, v moci Jeho vzkříšení! Abychom mohli zůstat naživu v tomto posledním bezbožném dni. Dechni na nás, ó, Duchu svatý! To je to, bratře. Dechni, Pane; naplň nás kyslíkem!

192 Jak jsem vám dnes ráno vyprávěl o té kachně; jakmile pocítila vodu, nic ji od toho nemohlo zadržet. Veškeré kdákání slepice a všechno ostatní, ona šla rovnou k vodě, protože byla kachnou.

193 Tedy, jestli tady někdo z vás má povahu kachny, máme tady vzadu velký bazén, rozumíte. Jestli dokážete ucítit, jestli jste ucítili ten závan, že Bůh zůstává Bohem, jestli jste dnes večer ucítili závan z nebe, že Bůh dodržuje své Slovo a že je Bohem, který dělá zázraky, a ještě jste nepřijali Ducha svatého, přičichněte k vodě — je to první věc, kterou nám On řekl, abychom udělali. Jistě. Čiňte pokání z hloubi vašich srdcí a položte se jako oběť na tom oltáři a budete stráveni, pokud jde o ten svět, a znovuzrozeni z Ducha, a budete pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. On vás naplní Duchem svatým. Projděte správným procesem. Ne přijít a potrást si rukou s kazatelem a dát zapsat své jméno do knihy, ale zemřít a být tak mrtev, že už ten svět neznáte.

194 Abel umřel na tom stejném oltáři se svým beránkem. A jediný způsob, jak se vůbec můžeš dát do pořádku s Bohem, je umřít na oltáři s Kristem, že až všechno kolem tebe zčerná. Umři tam; a když znovu povstaneš, budeš novým stvořením v Kristu. Jistě.

195 Jonáš musel věřit Božímu Slovu a nejdřív podle něj jednat. No, on možná ležel tváří dolů, když se ocitl v břiše té velryby, protože oni ho tam prostě hodili a on sklouzl rovnou do toho velrybího břicha. Ta velryba si řekla: „No, teď se ponoříme na dno moře.“

196 A jsem zvědav, co si ta velryba v průběhu těch tří dnů myslela. Probíhala taková zvláštní věc. No, vidíte, stavbě *těla* té velryby se to moc nelíbilo. Ani církevní denominační organizaci se to

moc nelíbí. Ale, ó, jak to Jonáš miloval! Jistě. Jistě, on to miloval, protože to byl čerstvý vzduch, který na něj Bůh nechal vát a on zůstával naživu. Bože, ovívej nás čerstvým vzduchem.

¹⁹⁷ Jestli Jonáš mohl udělat takovýto zázrak tím, že uvěřil Božímu Slovu... vzhledem k tomu přirozenému chrámu, který postavil člověk, který nakonec odpadl (Šalomoun) — ale on prosil Boha v modlitbě, aby požehnal každého, kdo pohledí směrem k tomu chrámu a aby je vysvobodil z jejich těžkostí, kdekoli by se nacházeli... a Jonáš za takových okolností mohl věřit; o co víc můžeme dnes večer věřit my, když hledíme do nebe, kde ne nějaký odpadlík, ne nějaký člověk, který zemřel a zůstal v hrobě (jako Jonáš... nebo Šalomoun tehdy), ale kde sedí živý Bůh po pravici Majestátu s veškerou mocí a autoritou a kázáním Slova a posíláním Ducha svatého jako svědka. Amen. Věřte Slovu Božímu, a uvidíte Boží zázraky. Ale nejdřív musíte věřit. Jistě. Ano.

Soudců 6:13, 21

¹⁹⁸ Když se Gedeon setkal s tím hostem sedícím pod stromem... Gedeon ho nejdřív tak trochu zpochybnil. On řekl: „Jestli Bůh stále zůstává Bohem, jestli je Bůh s námi, kde jsou Jeho zázraky?“ A ten host, který seděl pod stromem, co on udělal? Když se dotkl holí, kterou měl v ruce, té oběti, byla strávena. A on poznal, že to byl skutek Boží; a tak tehdy poznal, že ten host pod stromem, který vypadal jako nějaký starý muž a seděl tam, byl Slovem, které se stalo tělem. Haleluja! Bylo to živé Slovo. Poznal, že to bylo živé Slovo, protože ono působilo a žilo v přítomném čase. Sláva Bohu, bratře!

¹⁹⁹ Letnice jsou skvělé, ale je to pouze namalovaný oheň, pokud jste to sami nepřijali. Ne čas minulý; *to je* čas přítomný! K čemu dobrému je Bůh historie, pokud není tím stejným Bohem dnes? Jak jsem často říkával: K čemu je dobré dávat vašemu kanárkovi vitamíny, aby mu rostla křídla a pak ho strčit do klece a držet ho tam? K čemu dobrému je učení, že existuje Bůh moci, a potom lidem tu výsadu odpírat, aby mu sloužili? Amen. Opravdu. Jistě. To je nesmysl!

²⁰⁰ Proč máte kolem všechny tyto semináře jako velké líhně, z nichž se líhnou kazatelé?

²⁰¹ Vždycky mně bylo líto kuřete z umělé líhně. Ono ve skutečnosti nemělo žádnou mámu. Nikdy nepoznalo, odkud přišlo, nikdo mu neprojevil mateřskou péči. Vylíhlo se mechanicky.

202 A asi takhle to vypadá s kazatelem ze semináře, který zná pouze teologii. On může být tak chytrý a vytríbený, jak jen nějaký učenec může být; může být schopen kázat v mnoha různých jazycích, ale pokud neví, kdo je jeho rodič...!

203 Jak jsem nedávno řekl, jestli je něco omezeného, je to mezek. On neví, kdo je jeho táta nebo máma. On je kříženec. Vidíte, on neví, co táta, máma... on neví, kam patří. Je to jako s některými z těch takzvaných křížených křesťanů, množených denominacemi.

Židům 13:8; Jan 14:12

204 Ale dobrý čistokrevný kůň je ušlechtilý. On ví, o co se jedná. A dobrý čistokrevný křesťan ví, kde se nachází Boží skladiště. Oni vědí, že jsou narozeni ze Slova. Slovo se v nich stalo tělem. Každé slovo, které Bůh říká, oni se kvůli tomu nehádají. Říkají: „To je pravda! Amen a amen!“ Zdůrazňují to svým „amen“, pokaždé. „Amen! Amen!“ Něco v nich to samo zdůrazňuje.

„Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“

„Amen!“

„Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“

„Amen!“

Marek 16:15–17

205 „Jděte do celého světa a kažte Evangelium celému stvoření. Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen. Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“

„Amen!“

206 Ta stará kvočna pověděla: „Kvo-kvo-kvo, dny zázraků skončily.“

„Ale, ga-ga-ga, cítím vodu!“

207 To je pravda, vidíte. Proč? Vystavuješ Boha na zkoušku. Vidíš, to je to, Bůh na prvním místě. Jednej podle Jeho Slova, a uvidíš, jestli to je pravda. Je to tak.

Lukáš 1:13

208 Jan Křtitel se pohyboval přímo po své linii povinnosti, když byl ještě malý chlapec. Nemáme o tom mnoho záznamů. Jeho otec byl znamenitým mužem, ale neuvěřil Bohu. Bůh byl rozhodnut to dítě přivést skrze Alžbětu.

Lukáš 1:20, 80

209 A tak on jí řekl, že počne to dítě. A on to zpochybnil a on ho ranil němotou. Dokážu si představit, že srdce rodičů Jana Křtitele, Alžběty a Zachariáše, byla tak trochu zarmoucena, protože si uvědomovali, že jsou staří. A toto zaslíbené dítě, které se narodilo... že Bůh vykonal zázrak a přivedl toto dítě na svět, když už byli staří a sešli věkem... Oni věděli, a jejich srdce byla zarmoucena, protože nemohli žít dost dlouho, aby viděli, jak on koná své velké Boží dílo. Ale oni ho k tomu zasvětili! Sláva Bohu! Tam někde zpoza hvězd a Měsíce se mohli podívat dolů a spatřit to. Ale oni to nikdy u toho malého chlapce neuviděli. Zemřeli, když byl ještě dítětem, mladým člověkem, chlapcem. On opustil svůj dům a odešel na poušť. Tam byl vychován pod mocí Boží.

Matouš 3:3; Marek 1:3; Lukáš 3:4

210 Bůh mu řekl: „Ty jsi hlas volajícího na poušti. Já tě posílám. Jdi a volej!“

211 Jak musel Jan každý den čekat, když ve skalách proháněl hady, když kopal do kamenů. „Ó, nemohu se dočkat!“

„Na co čekáš, Jane?“

Matouš 3:7; Lukáš 3:7

212 „Chci prostě slyšet Jeho pověření, toť vše. Z cesty, hadi!“ A oni utekli mezi kameny. A proto, když se ukázali farizeové, on řekl: „Ó, vy plemeno zmijí, zmizte mezi kameny!“

213 Já dnes večer říkám totéž. Vy pokolení zmijí, utíkejte do vody! Víte, o čem mluvím. Tyto pásy... to se nahrává. To půjde do celého světa. Utíkejte do vody, pokud chcete vidět Boží zázraky!

214 Jan postupoval přímo dál. Ukázal se tam nějaký napohled pěkný muž. Řekl si: „Možná to je On.“ Podíval se. „Ne, to není On. Ne. Bůh mi dal zaslíbení.“

„Jane, ty říkáš, že Mesiáš je dnes naživu?“

„Ano.“

„A kde je?“

215 „On je někde tady na zemi. Nevím, kde je, ale až přijde, poznám Ho.“

„Jak to víš?“

„Bůh mi řekl, na co mám očekávat.“

²¹⁶ „Jak víš, že budeš uzdravený, když za tebe bylo modleno?“ Bůh mi řekl, na co mám očekávat. „Jak víš, že obdržíš Ducha svatého?“ Následuji Jeho Slovo. On mi řekl, na co mám očekávat; vím, co přijde potom. Víš, co přijde potom? Jestli budeš poslušný Slovu Božímu, potom přijde Jeho zaslíbení. On nemůže lhát; On je Bůh.

„A co pak?“

Jan řekl: „Já Ho poznám, když přijde.“

²¹⁷ Oni řekli: „Ó, podívej na toho chlapíka, který přichází. To... On má na hlavě korunu. To musí být Mesiáš, který jede na těch koních.“

On pověděl: „To není On.“

Matouš 14:4; Marek 6:18

²¹⁸ Přišel rovnou k němu a řekl: „To není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“ On věděl, že tam bylo něco v nepořádku. Přišel k němu a řekl mu to — to byl Herodes, rozumíte. A, ó, to jeho manželku tak rozčílilo. Ona ho nenáviděla tak dlouho, dokud byl naživu, vidíte.

²¹⁹ Jan se rozhlížel dál. Řekl: „Ó, já Ho poznám, když On přijde.“ „Jak to víš?“

Jan 1:33

²²⁰ „Bůh mi řekl, že uvidím znamení, a to bude Mesiášské znamení. Já Mesiáše poznám, protože tam bude Mesiášovo znamení.“

Marek 16:17

²²¹ Bůh zná svou církev. On řekl: „Tato znamení je budou provázet.“ Ne, „budou patřit k metodistům, baptistům nebo letničním,“ ale „tato znamení budou provázet ty, kteří věří.“ On zná věřící.

Někdy se v dnešní době zeptáme: „Jsi věřící?“

²²² „Ó, jsem metodista.“ No, to ukazuje, že potom nejsi věřící, rozumíte.

„Jsem letniční.“ To stále ukazuje, že nejsi věřící.

²²³ Když jsi věřící, věříš Bohu! Každý to ví. Jsi zapečetěn skrze Boží království a ta pečeť je na obou stranách listu, jak vcházení tak vycházení. Vidíte, můžete jim to říct. Dobře.

Jan 1:33

224 On řekl: „Já Ho poznám, když přijde, protože se dostaví znamení. Uvidím Mesiášské znamení.“ Jednoho dne se díval...

225 Ó, bratře! Proč? On to vyhlížel, a takto to rozpoznal. Doufám, že to proniká dovnitř. Vyhlížíte Ho? Čekáte, že se má něco stát? Pak vezměte na vědomí Písma!

226 No, všichni ti kněží, kteří tam kolem stáli, byli pětkrát chytřejší než Jan. Nemáme záznam o tom, že on chodil někdy do školy. Ale tam stáli kněží, jejichž pra–pra–pra–pradědečkové byli kněží. Tam stáli muži, kteří znali každý centimetr toho svitku — všechny proroky a 1. Mojžíšovu a všechno, co se toho týče. Ale, vidíte, Jan vyhlížel znamení, Mesiáše! On věděl, že jestli to byl Bůh, pak to bude provázeno něčím nadpřirozeným. To je pravda.

227 Stejně tak je to dnes! Jestli jsi křesťan, zasáhlo tě něco nadpřirozeného. Jestli se to nestalo, jsi sveden. Stále žiješ tím stejným životem jako kdysi, stále miluješ ty stejné věci, které jsi miloval předtím; stále je miluješ, jsi svedený. To je pravda — nejsi synem ani dcerou Boží.

228 Pak sledujeme, jak tam Jan jednoho dne stál a oni říkali (četl jsem o něm takový krátký příběh), bylo tam řečeno, že Jan stál na jedné straně řeky. Oni ho vyšoupli na druhý břeh. Takhle jednají s Božím služebníkem — vyšoupnou ho z každé denominace, z každé organizace, ze všeho ostatního. On neměl kazatelnu, za kterou by mohl stát, ale stál až po kolena v blátě. Neměl na sobě smoking ani stojatý límec. Ne, přátelé. Měl kolem sebe ovinutý kus ovčí kůže; možná vypadal jako nějaký divoch, když tam stál.

229 A ti kněží říkali: „Ty nám chceš říct, že přijde čas, kdy tento veliký chrám, naše velká organizace bude zbořena?“

On řekl: „Určitě se to stane.“

„Jak to víš?“

230 „Jak vy čtete Písmo? Přichází Mesiáš, a Mesiáš odstraní denní oběť. Řekl to Daniel! Řekl to prorok!“ Haleluja!

Ó, já se celou dobu cítím víc nábožně! (Musím se už zastavit.)

„Jak to víš?“

„Prorok to řekl.“

1. Královská 21:19

231 Takhle Micheáš věděl, že nemůže žehnat Achabovi — Eliáš ho proklel. A tím to haslo. On musel zůstat se Slovem. Jestli chceš uvidět Boží skutky, musíš následovat Boží Slovo. On věděl, že se to nemůže stát.

232 A tak, co se potom stalo? On chtěl uvidět Boží skutky. Jan řekl: „Já Ho poznám, když přijde.“

Daniel 9:27; Daniel 12:11

233 Jednoho dne tam stál. Pověděl: „Ano, přijde čas, kdy bude denní oběť odstraněna. Tou denní obětí bude Mesiáš, a bude nastolena ohavnost zpusťování.“

„Rabbi, odkud jsi to vzal? To je v rozporu s naším vyznáním víry.“

234 Ale to není v rozporu se Slovem Božím. Tam byl prorok, protože s tím prorokem bylo Slovo Páně. To je pravda.

Jan 1:29

235 A on řekl: „Hle, tam stojí Beránek Boží, který snímá hřích světa!“ Stál tam nějaký obyčejný, malý, shrbený člověk, sestupoval k řece, šel spolu s Lazarem — prostě obyčejný člověk, oblečený jako obyčejní lidé. Žádný kněz, žádný turban, žádná koruna, vůbec nic. Prostě chudý chlapec, tesař, přichází — jeho ruce byly možná samá tříska — sestupuje tam dolů.

„Ty mi chceš říct, že...?“

Jan 1:29

236 „Co? Copak Ho nevidíte? Tam. Hle [což znamená ‚pohleďte s úctou‘]! Tam je Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

237 Někteří z nich řekli: „No, víš, kdo to je? To je syn toho tesaře. No, my víme, že ten člověk není prorok.“ Ale On byl. On byl. On to věděl. „Proč? Vždyť on neví, o čem mluví?“ Ale ano, on věděl. „Jak Ho dokázal od nějakého jiného člověka rozeznat?“ Mesiáš se bude odlišovat. „Jak to poznáme?“ Jan uviděl něco, co oni neviděli.

238 Záleží na tom, na co se díváte. Co dnes večer vidíte? Vidíte velkého populárního člověka, velikou denominaci, a všechno vám padá do klína? Nebo jste si prostě zvolili cestu s těmi několika pohrdanými Páně? Vidíte Bibli? Vidíte Boží Slovo? Pokud jste znovuzrozeni, pak to uvidíte. Dokud nejste, nemůžete to uvidět.

239 Tady přichází. On řekl: „On mi pověděl na poušti...“ Ó, bratře! „Ten, který mi řekl, abych volal... já jsem tady volal šest měsíců, rovnou až nahoru do Enon a tady všude, nahoře a dole podél

tohoto Jordánu — brodil jsem se tímhle blátem, vedl spory s vámi učiteli, odporoval vašim denominacím kolem dokola, šlapal vám na bolavé palce — ale ta věc je tady. Vidím to!“ „Jak to víš?“

Jan 1:38

240 „Ten stejný, který mi řekl, abych byl hlasem volajícím na poušti — Bůh mě kvůli tomu vzbudil — řekl, na koho uvidím sestupovat Ducha.“

241 Jan Ho poznal. Co udělal? On nejdřív kázal Slovo, byl poslušný Slovu, a uviděl Boží znamení. A zapamatujte si, není zaznamenáno, že by nějaká další osoba, která tam stála, že by to také uviděla. Viděl to jenom Jan. Záleží na tom, na co očekáváte. Proč? Jan byl poslušný Slovu. Kněží a ti ostatní nebyli poslušní Slovu. Jan byl poslušný Slovu, svému pověření, a uviděl to. (Musíme rychle pospíchat.)

Jan 11:21

242 Marta u hrobu. Ona se setkala s Božím Slovem. Ona mu uvěřila. Dřív než mohla uvidět Boží zázrak, musela Božímu Slovu uvěřit a jednat podle něj. Ona řekla: „Pane, kdybys tady byl, můj bratr by nezemřel.“

Jan 11:25–27, 34

243 On řekl: „Marto, já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mě, i kdyby zemřel, bude živ. A kdo žije a věří ve mě, neumře navěky. Věříš tomu?“

Ona řekla: „Ano, Pane.“ Tady to máte — jednání. „Já věřím.“

„Čemu věříš, Marto?“

„Že Ty jsi Kristus, ten, který měl přijít na svět.“

On řekl: „Kde jste ho pochovali?“

Jan 11:39

244 Přišel k hrobu a stál tam. Řekl: „Chci vidět, jestli ona opravdu věří, že jsem Slovem.“ Řekl: „Odstraňte ten kámen.“

245 Ona se pustila do jednání na základě Slova. Musela to udělat, aby uviděla, jak se smrt promění v život.

246 A jediný způsob, jak budete vůbec schopni uvidět smrt obracející se v život, je chopit se Slova a v souladu s ním jednat.

247 Jestli jsi hříšník, chop se Jeho Slova a jednej podle něj, a pak uvidíš Boží zázrak. Staneš se Božím zázrakem.

248 Jestli jsi nemocný, chop se Slova Božího. Doktor říká: „Zemřeš.“ Chop se Slova Božího a jednej podle něj. To přinese nový život. Ó!

249 Promiňte, že vás držím tak dlouho. Ještě jen trochu, potom skončím. Ještě jen trochu. Doopravdy už skončím. Je mi líto, že беру čas svým bratrům. Pohledte, nechávám jim na to ještě dvě hodiny.

Jan 4:7, 18

250 Ta žena u studny byla hříšná. Měla pět mužů. Jednou tam vyrazila, aby nabrala vodu. Začala nabírat vodu a uslyšela, jak nějaký člověk říká: „Ženo, dej mi napít.“

Jan 4:9

251 Rozhlédla se a řekla: „Není to zvykem, aby Židé mluvili se Samaritány. Já jsem žena ze Samaří. A to není zvykem. Proč jsi mne oslovil?“

Jan 4:10

252 On řekl: „Kdybys věděla, s kým mluvíš, prosila bys mě, abych já ti dal napít.“

Jan 4:11

253 „Přece,“ řekla, „studna je hluboká a Ty nemáš nic, čím bys ji nabral.“ Řekla: „Jak bys mi dal pít?“

Jan 4:14

254 A On řekl: „Voda, kterou dávám já, se stane pramenem vody, gejiřem vyvěrajícím v duši.“

Jan 4:20

255 Ona pověděla: „No, počkej. Ty jsi Žid. Vy uctíváte v Jeruzalémě a naši otcové uctívají na této hoře,“ a tak dále.

Jan 4:21, 24

256 On řekl: „Věř mi! Přichází hodina a už je tu, kdy nebudete uctívat ani v Jeruzalémě ani na této hoře. Ale Bůh je Duch a ti, kteří Ho uctívají, Ho musí uctívat v Duchu.“

257 Není tedy divu, že si ta drobná žena řekla: „No, moment. Kým vůbec tenhle člověk je?“ On chtěl, aby poznala, kým je, protože ona ho měla představit Samaritánům. „Kdo to je?“ řekla si.

Jan 4:16

258 Mluvil s ní několik minut a řekl: „Ženo, běž, zavolej svého muže a přijďte sem.“

Jan 4:17

259 Řekla si: „No, jedná mazaně,“ vidíte. Pověděla: „Já nemám muže.“ Ó-ó!

Jan 4:18

260 Tehdy se ta hůl dotkla té oběti. Něco se stalo. Co se stalo? Ona uviděla Boží zázrak. Řekl: „Pověděla jsi pravdu, protože jsi jich měla pět; a ten, s nímž žiješ teď, není tvůj manžel. To jsi řekla pravdu.“

261 Otočila se! Věděla, že Bůh byl pro lidi už roky mrtvý. Jejich kněží a rabíni, a tak dále, oni o Bohu *pouze* mluvili; ale v Bibli bylo zaslíbeno, že Někdo přijde.

Jan 4:19; Jan 4:25, 26

262 Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. My víme, že přijde Mesiáš. (No, ať jsem si jistá.) Víme, že přijde Mesiáš. (Zeptám se ho na tohle a uvidím, co řekne. Člověk, který nezná Boha, mi tohle říct nedokáže.) Víme, že přijde Mesiáš, který je nazýván Kristus. A když přijde, bude dělat právě tuhle věc — když přijde. My na Něj čekáme.“

On řekl: „To jsem já.“

Jan 4:28, 29

263 To stačilo. To stačilo. Ona vběhla do města a řekla: „Pojďte, podívejte se na člověka, který mi řekl, co jsem udělala.“

264 Dřív než mohla přinést to poselství, musela nejdřív spatřit Boží zázrak. Dřív než mohla uvidět Boží zázrak, musela vzít Boha za Jeho Slovo. Je to přesně tak.

Ó, jak bychom v tom mohli pokračovat! Vezměme si další příklad.

Lukáš 24:49

265 Letnice. Potom co chodili se Slovem, potom co viděli Slovo, potom co Slovu uvěřili — ale předtím než mohli vidět zázrak Letnic, museli být Slovu poslušni, vidíte. „Jděte nahoru do města Jeruzaléma,“ řeklo Slovo, „a čekejte tam, dokud nebudete oblečeni mocí z výsosti.“

266 Tedy, co kdyby minulo osm dnů, Matouš se podíval na Marka a řekl: „Víš co? Měl jsem jednoho dne takový zvláštní pocit; to musel být Duch svatý. On nám řekl, abychom tady čekali. Vidiš, to muselo být to.“

„Ó, počkejme ještě další den.“

267 Nastává devátý den. „No co, On nám před devíti dny řekl, abychom sem přišli. Jistě... nemyslíte si, že jsme to už obdrželi? Já si myslím, že jsme to dostali, když jsme Mu uvěřili. Nemyslíte?“ Ó, vy dobří baptisté! Pověděl: „Já věřím, že to máme, protože On nám řekl,

abychom sem přišli. A víš, čemu věřím? Věřím, že jakmile jsme sem přišli, uposlechli jsme to, co On řekl.“

Izaiáš 40:31

268 Ale co On řekl? On neřekl: „Když tam přijdete, dostanete to.“ On neřekl: „Čekajte pět dnů nebo devět dnů.“ On řekl: „Dokud...“ To je to: „Ti, kteří očekávají na Hospodina, obnovují své síly.“

269 Co děláš? Chop se Jeho Slova, jedne podle něj a stůj přímo s ním. Každý den stůj v souboji přímo proti satanovi s tím: „Je napsáno! Je napsáno! Je napsáno! Je napsáno! Je napsáno! Je napsáno! Je napsáno!“ To se musí stát! Ty jednáš na základě Slova, rozumíš; potom uvidíš Boží zázrak. Je to tak. Ale nejdřív na základě toho musíš jednat.

270 Oni tam šli a poslechli Slovo. Zůstávali tam.

271 Přišel devátý den. Mohu slyšet Petra, jak říká: „Víte co? Co myslíte, bratři?“

272 Mohl se postavit Marek a říct: „Víte co, bratři? Přijměme to jednoduše vírou, protože jsme poslušní.“ Ne, ty nejsi úplně poslušný.

273 Ty jsi řekl: „Byl jsem pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ To není úplná poslušnost. Říkáš: „Připojil jsem se k církvi.“ To není poslušnost, rozumíte. „Opakoval jsem Apoštolské vyznání víry.“ To stále není poslušnost. „Ó, bratře, přestal jsem lhát a krást. Nedělám nic opovržením hodného.“ To stále není poslušnost.

274 To musí být narození. Něco se musí stát. Ty musíš umřít a něco se v tobě musí narodit.

275 Ó, po tolika dnech čekání, minulo už devět dnů. Oni řekli: „Jednoduše to přijmeme a jdeme do naší služby. Svět tam venku umírá. Proč bychom měli déle čekat?“

Izaiáš 28:11, 12; Joel 2:28–30; Lukáš 24:49

276 Mohu slyšet Petra, jak říká: „Ale víte co, něco mi říká, že to ještě není správné. To není úplně přesná poslušnost Slova. Vidíte, pokud očekáváme, že uvidíme zázrak, který nám Bůh zaslíbil — seslání na nás zaslíbení Otce — musíme tady čekat, dokud se něco nestane. Protože Písmo říká, že to přijde v takovéto formě: Joel řekl: ‚Vyleji svého Ducha na všechno tělo. Vaši synové a dcery budou prorokovat. Na mé služebníky a služebnice vyleji svého Ducha. Ukážu znamení a divy na nebi a na zemi.‘ A Izaiáš prorok řekl: ‚Koktavými rty a jinými jazyky budu mluvit k tomuto lidu, a to je den

sabatu, do kterého mají vejít. A přesto to nebudou poslouchat.' No, bratři, nedokázali bychom takhle vyjít ven, aniž bychom vůbec viděli nějaké prožití, rozumíte. My musíme něco mít, protože On řekl: „Počkejte, dokud nebudete oblečeni mocí.“ No, já nemám o nic víc moci, než jsem měl, když jsem sem přišel. Byl jsem tady celou noc, byl jsem tady i další noc, byl jsem tu devět nocí, a jsem prostě stejný, jaký jsem byl, když jsem sem přišel. On nám řekl, že obdržíme moc, a tak jen čekáme dál.“

Skutky 2:3, 4

277 A potom náhle, když úplně poslechli Boží Slovo, potom uviděli zázrak Letnic. Uviděli v té budově padat oheň. Ten ohnivý sloup sestoupil mezi ty lidi a velké plameny jako rozdělené jazyky se posadily na každém z nich. A všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

278 Něco se stalo. A kdy? Když se rozhodli, že to už přijali? Ne. Když cele poslechli Slovo Boží, pak uviděli zázrak Letnic. Tak je to i dnes. Ty musíš udělat totéž.

279 No, přátelé, já tímhle opravdu skončím. Nebudu už obracet další stránku. Dobře, ať se připraví další člověk, když toto řeknu.

280 No, třebaže jsme nazýváni vším zlým, čím jen můžeme být nazváni... Holy roller, Letničín, bořitel církve, pokrytec, Belzebub, snílek, a vším, čím jen můžeme být pojmenováni, tak jsme nazýváni. Ale co oni dělají? Nazývají tě čím? „Snílkem, Belzebubem, falešným prorokem, Jesus Only,“ vším možným, čím jen můžeš být pojmenován, vším zlým, co by jen mohlo být vysloveno.

281 Ale skrze víru v pravé Slovo Boží, v jeho pravého proroka Slova, děláme co? Vidíme věci, které vidíme.

*Ó, oni přijdou z východu a západu,
přijdou ze vzdálených zemí
hodovat s naším Králem,
večeřet jako Jeho host;
jak požehnání jsou ti poutníci!
Hledí na Jeho ověncenou tvář
planoucí Božskou láskou.
Požehnání účastníci Jeho milosti,
skví se jako klenoty v Jeho koruně.*

Ježíš přijde brzy, naše zkoušky pak skončí.

*Ó, kdyby náš Pán přišel již teď
pro ty, kdo jsou bez hříchu?
Ó, budeš mít z toho radost,
nebo žal a hluboké zoufalství?
Když náš Pán přijde ve slávě,
my se s Ním setkáme na povětrí.*

282 Proč? Jednáme na základě Jeho Slova! Amen. Nazývejte nás, jak chcete, my mezi námi vidíme znamení Mesiáše. Vidíme ohnivý sloup! To nemůžou popřít. Ať nás nazývají, jak chtějí; Bůh je tady. Věda tomu udělala fotografii. Proč? Poslušnost Jeho Slovu. Nikdy v dějinách se to ještě nestalo, a přesto mechanické oko fotoaparátu říká, že to je On; je to světlo, které zasáhlo ten objektiv. Proč? Dali jsme Boha na první místo! Ať vás denominace vyhodí, pokud chtějí. Ať se k vám všichni obrátí zády, pokud chtějí. Ale pokud chcete vidět Boží zázraky, jednejte na základě Slova Božího!

Lukáš 17:28, 30

283 Ježíš zaslíbil: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“

1. Mojžíšova 17:5, 15; 1. Mojžíšova 18:9

284 Ten anděl sestoupil, Bůh se projevil v lidském těle, obrátil se zády ke stanu a řekl — jakoby předstíral, že neví, kdo je Abraham — řekl: „Abrahame,“ ne Abrame. On zrovna několik dnů předtím změnil jeho jméno. „Kde je tvoje manželka Sára?“ Ne S-a-r-a-j; S-á-r-a. „Kde je tvoje manželka Sára?“ Nazval ho jeho otcovským jménem a ji nazval jménem kněžny. Ó! Kdo to byl? Abraham ihned věděl, kdo to byl.

Pověděl: „Ona je ve stanu za Tebou.“

1. Mojžíšova 18:9–10; 1. Mojžíšova 17:5; Římanům 4:17; Židům 11:10

285 On řekl: „Navštívím tě, Abrahame. [Já] - já tě navštívím podle svého zaslíbení, které jsem ti dal, protože jsi po všechna tato léta čekal. Dvacet pět let jsi na to očekával. Přidržel ses přímo Slova, jednal jsi na základě Slova. Popřel jsi dokonce, že patříš k této zemi. Stal ses poutníkem a příchozím. Hledáš město, které má přijít, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh. Zaslíbil jsem ti, že skrze toto dítě, které se narodí, se staneš otcem mnoha národů. Já jsem to zaslíbil. Ty jsi jednal podle Slova a teď spatříš Boží zázrak.“

„A jak ho uvidím, můj Pane?“

„Kde je Sára, tvá manželka?“

„Ve stanu za Tebou.“

Řekl: „Navštívím vás podle času života.“

1. Mojžíšova 18:12–13

286 A Sára se v *duchu* zasmála a řekla: „Jak já, stará žena, a můj pán, který je také starý, jak můžeme mít vůbec *spolu* znovu rozkoš?“

On řekl: „Proč se Sára smála?“

287 On jednal podle Božího Slova. On spatřil Boží zázrak.

Lukáš 17:28, 30

288 Ježíš řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.“ Vidíte, jednejte podle Slova Božího a uvidíte Boží zázrak.

289 Co to bylo? Když jsme tady před nedávnem stáli a kázali církevní věky, veřejně jsme je vyhlásili, a to malé znamení, které je tamhle, je nakreslilo tady na tabuli. A přímo v tomto obecenstvu, před větším počtem lidí, než tady sedí teď, jakmile jsem skončil kázat, rozzářilo se a sestoupilo dolů světlo a přešlo tam dozadu a zastavilo se na té stěně. A přidal se k tomu stín, zatímco se na to všichni dívali, a nakreslil ty církevní věky přesně tak, jak byly tady. Kolik z vás tady bylo toho dne? Zvedněte ruce. Dívali jsme se na to vlastníma očima! Co to bylo? Zaprvé, víra v Slovo Boží, kázání Slova Božího, přijímání Slova Božího, a viděli jsme Boží zázrak, který potvrdil Slovo, že mělo pravdu.

*Ó, Ježíš přijde brzy, (všichni společně)
naše zkoušky pak skončí.
Ó, kdyby náš Pán přišel již teď
pro ty, kdo jsou bez hříchu?
Ó, budeš mít z toho radost,
nebo žal a hluboké zoufalství?
Když náš Pán přijde ve slávě,
my se s Ním setkáme na povětrí (amen).*

Matouš 5:16

290 Proč? My věříme Jeho Slovu, udržujeme si v lampě olej, udržujeme je ozdobené a hořící. Ať vaše světlo tak svítí, aby jiní lidé mohli vidět vaše dobré skutky, vaše ovoce, a oslavovali Otce, který je v nebesích. A co se stane? Když budeme ve Slovo Boží věřit a podle Slova Božího jednat, setkáme se s Ním na povětrí. Bez stínu pochybnosti! Bůh vám žehnej.

Soudců 6:13

291 Končím — prošel jsem asi jednou třetinou tohoto. Dokončím to někdy jindy, dá-li Pán. „Jestli je Bůh s námi, kde jsou Jeho zázraky?“ Věříte tomu?

292 Ó, Bože, dovol nám uvidět ten blížící se rok. Dovol nám uvidět ten blížící se rok tak, aby se naše srdce neuspokojila nějakou církevní denominací nebo vyznáním víry, podáním si ruky nebo takzvaným náboženstvím. Nedovol, abychom byli uspokojeni, dokud nepoctíme tu zázračnou moc Boží v našich vlastních srdcích, která odstraňuje svět a formuje Krista. No, ne dnes večer, a zítra začít dělat něco jiného; ale růst v Něm, až do Jeho postavy. My rosteme v Něho, dokud se s Ním nesetkáme. Skloňme naše hlavy.

*Místo, místo, ano, je místo,
je místo u pramene pro tebe.
Místo, místo, ano, je místo,
je místo u pramene pro mne.*

293 Náš nebeský Otče, s pokorou duše a ducha, s ochraptělým hlasem a těmito několika neuspořádanými nebo nesouvislými slovy, Pane, se modlím, abys je vzal a spojil je dohromady — nevěděl jsem, jak to udělat, ale říkal jsem prostě to, co mi přicházelo na mysl. Vlož to do srdce každé osoby a dovol jim to uvidět a věřit tomu s takovým postojem, s jakým to bylo předkládáno. A Otče, to způsobí, že budou přemýšlet, to k nim přivede Krista. Požehnej nás dnes večer, Otče. My očekáváme, jednáme na základě Slova Božího.

294 Požehnej tyto bratry, Pane. Odpusť mi, Otče, že jsem jim zabral část jejich času. Prosím, abys je pomazal Duchem svatým v takové míře, že Boží moc projde skrze tady tuto budovu a ať hříšníci přijdou k oltáři a vypláčou si svou cestu ke Golgotě a nemocní ať jsou uzdravení a ať se stanou veliká znamení a zázraky a my uvidíme zázračně působící moc živého Boha. Očekáváme na to, Otče, v Ježíšově jménu. Amen.

295 Sláva Pánu! Milujete Ho? Jestliže je Bůh s námi, ať vidíme Jeho znamení.

296 Kde je znamení Mesiáše, který je tentýž včera, dnes i navěky? Jestli ten Mesiáš je tentýž, On bude mít totéž znamení. A kde On je? Ke které organizaci patří? Ke které organizaci se můžeme připojit a najít tam Mesiáše, Jeho znamení? Do jakého domu máme vstoupit, abychom to našli? Přemýšlejte o tom.

Promiň, bratře Neville.

